

അവിശ്വാസികളും യഹൂദരും മക്കയിൽനിന്ന് പലായനം ചെയ്ത് എത്തിയവരും എല്ലാം ഉൾക്കൊള്ളുന്ന ഒരു ഇസ്‌ലാമിക രാഷ്ട്രം സ്ഥാപിതമായി.

ഈ സ്റ്റേറ്റിന് അഭ്യന്തരവും വൈദേശികവുമായ നിരവധി പ്രശ്നങ്ങളുണ്ടായിരുന്നു. യഹൂദർ പ്രത്യക്ഷത്തിൽ പ്രവാചകന്റെ നേതൃത്വം അംഗീകരിച്ചിരുന്നെങ്കിലും ഉള്ളുകൊണ്ട് പ്രവാചകനെയും മുസ്‌ലിംകളെയും ഇഷ്ടപ്പെട്ടിരുന്നില്ല. അതിനാൽ പരോക്ഷമായി അദ്ദേഹത്തെ തുരത്താൻ വഴിതേടുകയായിരുന്നു അവർ.

നബിയുടെ പലായനം തടയാൻ കഴിയാതിരുന്ന ഖുറൈശികൾ മദീനക്കാരുടെ നേതാവായിരുന്ന അബൂല്ലാഹിബ്‌നു ഉബയ്യിന് കത്തെഴുതി. നബിയെ മദീനയിൽ നിന്ന് പുറത്താക്കണമെന്നും അല്ലെങ്കിൽ മദീനയെ ആക്രമിക്കുമെന്നും അതിൽ എഴുതിയിരുന്നു. പ്രവാചകന്റെ ആഗമനത്തിനു മുമ്പ് അയാളെ തങ്ങളുടെ രാജാവായി കിരീടമണിയിക്കാൻ മദീനക്കാർ അലോചിച്ചതായിരുന്നു. പ്രവാചകന്റെ വരവോടെ അയാളുടെ പ്രതീക്ഷകൾ തകിടം മറിഞ്ഞു. ചില കുഴപ്പങ്ങളൊക്കെ ഉണ്ടാക്കാൻ അയാൾ ശ്രമിച്ചെങ്കിലും അതെല്ലാം പരാജയപ്പെട്ടു.

മർദനം സഹിക്കാൻ കഴിയാതെ മദീനയിലേക്ക് പലായനം ചെയ്തവരുടെ സ്വത്തുക്കളും കുടുംബവുമെല്ലാം മക്കത്തുതന്നെയായിരുന്നു. മുസ്‌ലിംകൾ തങ്ങളുടെ കേന്ദ്രമായി അംഗീകരിച്ചിരുന്നത് മക്കയിലെ മസ്‌ജിദുൽ ഹറാമിനെയായിരുന്നു. അതിനാൽ മുസ്‌ലിംകൾ ഒരു നാൾ ശക്തി സംഭരിച്ചു മക്കയെ അധീനത്തിപ്പെടുത്താൻ ശ്രമിക്കുമെന്നും ഖുറൈശികൾ ഭയപ്പെട്ടു.

മുസ്‌ലിംകളോടുള്ള ശത്രുതാനയത്തെക്കുറിച്ച് പുനരാലോചിക്കുന്നതിന് ഖുറൈശികളെ പ്രേരിപ്പിക്കാൻ അവരുടെ സിറിയൻ കച്ചവടമാർഗത്തിൽ പിടിമുറുക്കാൻ മുസ്‌ലിംകൾ തീരുമാനിച്ചു. മദീനയിലെ ഇതര വിഭാഗങ്ങളുമായും കച്ചവടമാർഗത്തോട് ചേർന്ന് താമസിക്കുന്ന ഗോത്രങ്ങളുമായും തിരുമേനി സഹകരണ ഉടമ്പടികളുണ്ടാക്കി.

ഖുറൈശികളുടെ കച്ചവട സംഘങ്ങളെ ഭീഷണിപ്പെടുത്താൻ നബി(സ) ചെറിയ സന്നദ്ധ സംഘങ്ങളെ അയച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. എന്നാൽ ഈ സംഭവങ്ങളിലൊന്നും രക്തച്ചൊരിച്ചിലുണ്ടായില്ല. കച്ചവട സംഘങ്ങൾ കൊള്ളയടിക്കപ്പെട്ടുപോയില്ല. എന്നാൽ മുസ്‌ലിംകളുടെ ഭീഷണിയെ ശക്തികൊണ്ട് നേരിടാൻ തീരുമാനിച്ച ഖുറൈശികൾ മദീനയുടെ അടുത്തേക്ക് കൊള്ള സംഘങ്ങളെ അയക്കുകയും മദീനക്കാരുടെ കന്നുകാലികളെ പിടിച്ചുകൊണ്ടുപോവുകയും ചെയ്തു.

സ്ഥിതിഗതികൾ ഇതോടെ കൂടുതൽ സങ്കീർണ്ണമായി. മദീനക്കെതിരെ ഖുറൈശികൾ നടത്തിയ കൊള്ളക്ക് ഉചിതമായ മറുപടി നൽകിയില്ലെങ്കിൽ അത് ഗുരുതരമായ അനന്തര ഫലങ്ങൾക്കിടയാക്കുമെന്ന് മുസ്‌ലിംകൾ വിലയിരുത്തി.

ആയിടക്ക് ഖുറൈശികളുടെ വലിയൊരു കച്ചവട സംഘം സിറിയയിൽനിന്നും മദീനയുടെ സ്വാധീനവലയത്തിലുള്ള പ്രദേശത്ത് എത്തിച്ചേർന്നു. മദീനക്കാരുടെ കാലികളെ കവർച്ച ചെയ്തതിനുള്ള തിരിച്ചടിയായി ആ വർത്തക സംഘത്തിനെതിരെ ബലപ്രയോഗം നടത്താൻ നബി(സ) തീരുമാനിച്ചു. മുസ്‌ലിംകൾ തങ്ങളെ ആക്രമിച്ചേക്കുമെന്ന ആശങ്കയാൽ സംഘത്തലവൻ അബൂസുഫ്യാൻ സഹായത്തിനായി മക്കയിലേക്ക് ദൂതനെ അയച്ചു. മക്ക മുഴുവൻ ഇളകി വശായി. ഖുറൈശിത്തലവന്മാരെല്ലാം യുദ്ധത്തിന് പുറപ്പെട്ടു. കച്ചവട സംഘത്തിന് ഭീഷണിയില്ലെന്നും സംഘം സുരക്ഷിതമായി മക്കയിലേക്ക് നീങ്ങിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയാണെന്നും അബൂസുഫ്യാൻ സന്ദേശമയച്ചെങ്കിലും അത് വകവെക്കാതെ ഈ

ഭീഷണി എന്നേക്കുമായി അവസാനിപ്പിക്കാനുറപ്പിച്ചു അബൂജഹലിന്റെ നേതൃത്വത്തിൽ ആയിരത്തോളം യോദ്ധാക്കൾ വമ്പിച്ച ആർഭാട പ്രകടനത്തോടെ മുസ്‌ലിംകൾക്കെതിരെ യുദ്ധത്തിന് പുറപ്പെട്ടു.

ഖുറൈശിപ്പടയുടെ ആഗമനവിവരം ജനങ്ങളിലെത്തിയശേഷം പ്രവാചകൻ അനുചരന്മാരെ യെല്ലാം വിളിച്ചുകൂട്ടി അവരുടെ മുമ്പിൽ നിലപാട് വ്യക്തമായി സമർപ്പിച്ചു. പ്രവാചകൻ എങ്ങോട്ട് നയിച്ചാലും കൂടെയുണ്ടാകുമെന്ന് അവർ ഉറച്ച സ്വരത്തിൽ മറുപടി നൽകി.

ഈ സന്ദർഭത്തിൽ മുഹാജിറുകളെ (മക്കയിൽനിന്ന് പലായനം ചെയ്ത് മദീനയിലെത്തിയവർ)പ്രതിനിധീകരിച്ചു മിഖ്ദാദുബ്നു അംറും അൻസാറുകളെ(മദീനവാസികൾ) പ്രതിനിധീകരിച്ചു സൈദുബ്നു മുആദും പറഞ്ഞ വാക്കുകൾ ചരിത്രപ്രസിദ്ധമാണ്. മിഖ്ദാദു പറഞ്ഞു: അല്ലാഹുവിന്റെ തിരുഭൂതരേ, അങ്ങയുടെ അഭിപ്രായമനുസരിച്ചു പ്രവർത്തിച്ചുകൊള്ളുക.അതെന്നായാലും ഞങ്ങൾ അങ്ങയോടൊപ്പമുണ്ടാകും. ഇസ്രാഇൽ മുസാ നബിയോട് പറഞ്ഞതുപോലെ 'നീയും നിന്റെ നാഥനും പോയി യുദ്ധം ചെയ്തുകൊള്ളുക, ഞങ്ങൾ ഇവിടെ ഇരിക്കാം' എന്ന് അല്ലാഹുവാണ, ഞങ്ങൾ പറയില്ല. 'നീയും നിന്റെ നാഥനും യുദ്ധം ചെയ്തുകൊള്ളുക, ഒപ്പം ഞങ്ങളും യുദ്ധം ചെയ്യാം, എന്നേ ഞങ്ങൾ പറയൂ'. ആരും അതിനെ എതിർക്കുകയില്ല.

അൻസാറുകളെ പ്രതിനിധീകരിച്ചു സൈദുബ്നു മുആദു പ്രസ്താവിച്ചു:അങ്ങയെ വിശ്വസിക്കുകയും അംഗീകരിക്കുകയും അങ്ങ് കൊണ്ടുവന്നത് സത്യമാണെന്ന് സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തവരാണ് ഞങ്ങൾ. ഞങ്ങൾ അങ്ങയെ അനുസരിക്കുമെന്ന് കരാറു ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. അതിനാൽ അങ്ങ് വിചാരിക്കുന്നത് ചെയ്തുകൊള്ളുക. ഞങ്ങൾ അങ്ങയോടൊപ്പമുണ്ടാകും. അങ്ങയെ നിയോഗിച്ച അല്ലാഹുവാണ, നമ്മൾ ഒരു കടലിനു മുമ്പിലെത്തുകയും അങ്ങ് അതിൽ ചാടുകയുമാണെങ്കിൽ ഒപ്പം ഞങ്ങളും ചാടും. ഞങ്ങളിലാരും പിന്തിരിയുകയില്ല. നാളെ തന്നെ ഞങ്ങളെ ശത്രുക്കൾക്കഭിമുഖമായി നിർത്തിക്കൊള്ളുക. നിർഭയരണാങ്കണത്തിലുറച്ചുനിന്ന് ശത്രുക്കളെ നേരിടാൻ വേണ്ട കരുത്തും സഹനശേഷിയും ധൈര്യവും ഞങ്ങൾക്കുണ്ട്. അങ്ങയുടെ കൺകുളിർക്കുന്ന കാഴ്ചകൾ ഞങ്ങളാൽ അല്ലാഹു അങ്ങേക്ക് കാണിച്ചുതരുമാറാകട്ടെ. അല്ലാഹുവിന്റെ അനുഗ്രഹത്തോടെ ഞങ്ങളെ മുന്നോട്ട് നയിച്ചുകൊള്ളുക.

തിടുക്കത്തിൽ യുദ്ധത്തിനിറങ്ങേണ്ടി വന്ന സംഘത്തിൽ പ്രവാചകനോടൊപ്പം മൂന്നുറിൽ പരം പേരുണ്ടായിരുന്നു. യുദ്ധ സാമഗ്രികൾ തികച്ചും അപര്യാപ്തമായിരുന്നു. ചിലർ ഉൾക്കിടിലത്തോടെയാണ് ഈ സംരംഭത്തിൽ പങ്കാളികളായതെങ്കിലും നബിയും യഥാർഥ വിശ്വാസികളും ജീവന്മരണ പോരാട്ടത്തിനുള്ള അവസരമെന്ന് മനസ്സിലാക്കി സർവസ്വം അല്ലാഹുവിൽ അർപ്പിച്ചുകൊണ്ട് വീട് വിട്ടിറങ്ങി. അങ്ങനെ ഹിജ്റ 2, റമളാൻ 12 വെള്ളിയാഴ്ച- ഇരുകൂട്ടരും ബദറിൽ ഏറ്റുമുട്ടി.

ഖുറൈശി സൈന്യം കുന്നുകളിൽനിന്നും ആർത്തിരവിയിറങ്ങുന്നതുകണ്ടപ്പോൾ പ്രവാചകൻ അല്ലാഹുവിലേക്ക് തന്റെ കൈകൾ ഉയർത്തി പ്രാർഥിച്ചു: അല്ലാഹുവേ ഇതാ ഖുറൈശികൾ! അവർ എല്ലാ സഞ്ജീകരണങ്ങളോടുംകൂടെ നിന്നെ എത്രക്കുന്നതിനും നിന്റെ ഭൂതനെ നിഷേധിക്കുന്നതിനും നിൽക്കുന്നു. അല്ലാഹുവേ, എനിക്ക് നീ വാശാനം ചെയ്ത നിന്റെ സഹായം തന്നരുളേണമേ. ഈ ദിനം അവരെ നീ മുട്ടുകുത്തിക്കേണമേ. അല്ലാഹുവേ

ഈ ചെറു സംഘം നശിപ്പിക്കപ്പെട്ടാൽ ഭൂമിയിൽ നിന്നെ ആരാധിക്കുന്നതിന് ആരും അവ ശേഷിക്കുകയില്ല.

വാദത്തം ചെയ്തിരുന്ന അല്ലാഹുവിന്റെ സഹായം വന്നുകഴിഞ്ഞുവെന്ന് അടുത്തുനിന്നിരുന്ന അബൂബക്കറിനോട്(റ) പ്രവാചകൻ പറഞ്ഞു. അല്ലാഹു സത്യവിശ്വാസികളെ തുണച്ചു. ഇസ്‌ലാമിന് ജീവിതവും അനിസ്‌ലാമിക വ്യവസ്ഥക്ക് മരണവും വിധിക്കപ്പെട്ടു. തങ്ങളുടെ മൂന്നിരട്ടി വരുന്ന ശക്തരായ ഖുറൈശിപ്പടയെ അവർ പരാജയപ്പെടുത്തി. ഖുറൈശി നേതാവും മറ്റു പ്രധാനികളും പോർക്കളത്തിൽ മരിച്ചു വീണു. ഖുറൈശികളിൽ 70 പേർ വധിക്കപ്പെട്ടു. 70 പേരെ ബന്ധനസ്ഥരാക്കുകയും ചെയ്തു.

അവരുടെ ഒട്ടകങ്ങളും മറ്റു സാധനസമഗ്രികളത്രയും മുസ്‌ലിംകൾക്ക് യുദ്ധമുതലായി ലഭിച്ചു. ചരിത്രപ്രസിദ്ധമായ ഈ വിജയം ഇസ്‌ലാമിനെ അറേബ്യയിൽ ഒരു ശക്തിയായി ഉയർത്തി. യുദ്ധത്തിൽ ദയനീയമായി പരാജയപ്പെട്ട ഖുറൈശികൾ കൂടുതൽ ശക്തി സംഭരിച്ചു തിരിച്ചുവന്ന് പ്രതികാരം വീട്ടുമെന്ന് പ്രതിജ്ഞയെടുത്ത് രണാങ്കണം വിട്ടു. തുടർന്ന് മക്കയും മദീനയുമായി രൂക്ഷമായ യുദ്ധാവസ്ഥ കുറേക്കാലം നിലനിന്നു. മക്കാവിമോചനം വരെ പല യുദ്ധങ്ങളും നടക്കുകയുണ്ടായി.

ബദർ യുദ്ധത്തിന്റെ നിരൂപണവും ആ സംഭവത്തെത്തുടർന്നുണ്ടായ പ്രശ്നങ്ങൾക്കുള്ള പരിഹാരവുമാണ് ഈ അധ്യായത്തിലെ പ്രമേയം.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

പരമകാരുണികനും കരുണാനിധിയുമായ അല്ലാഹുവിന്റെ നാമത്തിൽ.

يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْأَنْفَالِ قُلِ الْأَنْفَالُ لِلَّهِ وَالرَّسُولِ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَصْلِحُوا ذَاتَ بَيْنِكُمْ وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ إِن كُنتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿١﴾

- 1. യുദ്ധമുതലുകളെക്കുറിച്ച് അവർ നിന്നോട് ചോദിക്കുന്നു. പറയുക: യുദ്ധമുതലുകൾ അല്ലാഹുവിനും അവന്റെ ദൂതനുമുള്ളതാകുന്നു. നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിനെ ഭയപ്പെടുവിൻ. നിങ്ങൾക്കിടയിലുള്ള പരസ്പര ബന്ധങ്ങൾ നന്നാക്കുവിൻ. അല്ലാഹുവിനെയും അവന്റെ ദൂതനെയും അനുസരിക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ. നിങ്ങൾ സത്യവിശ്വാസികളാണെങ്കിൽ.

1: ബദർ യുദ്ധവേളയിൽ ശത്രുപക്ഷത്തുനിന്ന് പിടിച്ചെടുത്ത യുദ്ധമുതലുകൾ എങ്ങനെ കൈകാര്യം ചെയ്യണമെന്ന കാര്യത്തിൽ യുദ്ധത്തിൽ പങ്കെടുത്ത ഭടന്മാർക്കിടയിൽ തർക്കമുണ്ടായി. അറബികൾക്കിടയിൽ സാധാരണമായിരുന്ന ഗോത്രയുദ്ധങ്ങളിൽ പങ്കെടുത്തിരുന്നവർ ശത്രുപക്ഷത്തുനിന്ന് കിട്ടിയതൊക്കെ സ്വന്തമാക്കിയിരുന്നു. യുദ്ധമുതലുകൾ പിടിച്ചെടുത്ത ഭടന്മാരും, യുദ്ധമുതലിൽ ശ്രദ്ധിക്കാതെ യുദ്ധത്തിൽ തോറ്റോടിയ ശത്രുക്കളെ പിന്തുടർന്നതിനാൽ യുദ്ധമുതൽ ശേഖരിക്കാൻ കഴിയാത്തവരും യുദ്ധവേളയിൽ നബിയെ(സ)സംരക്ഷിക്കാൻ ചുമതലപ്പെടുത്തിയിരുന്ന ഭടന്മാരും അവരവരുടെ അവകാശങ്ങൾക്കായി വാദിച്ചു തുടങ്ങി. ഈ പശ്ചാത്തലത്തിലാണ് ഈ അധ്യായം അവതരിക്കുന്നത്.

യുദ്ധമുതലിന്റെ യഥാർഥ ഉടമസ്ഥത അല്ലാഹുവിനാണ്. അത് പങ്കുവെക്കുന്ന കാര്യവും അവനാണ് തീരുമാനിക്കേണ്ടത്. അജ്ഞാനകാലത്ത് അറബികൾ യുദ്ധം ചെയ്തിരുന്നത് അന്യരോടുള്ള പകപോക്കാനും അവരുടെ ധനം പിടിച്ചെടുക്കാനുമായിരുന്നു. എന്നാൽ അല്ലാഹുവിന്റെ കൽപനപ്രകാരം നടത്തിയ യുദ്ധത്തിന്റെ ലക്ഷ്യം ശത്രുക്കളിൽനിന്ന് ലഭിക്കുന്ന മുതലുകളാവാൻ പാടില്ല. യുദ്ധത്തിന്റെ യഥാർഥ ലക്ഷ്യസാക്ഷാൽക്കാരത്തിനു പുറമെ ഈ യുദ്ധമുതൽ അല്ലാഹു നിങ്ങൾക്ക് നൽകിയ അധികനേട്ടമാണ്.

മുസ്‌ലിംകൾ യുദ്ധം ചെയ്യുന്നതു ഭൗതികലാഭങ്ങൾ പങ്കുവെക്കാനാവരുത്. അതിനാൽ യുദ്ധമുതലിനെ കുറിച്ച് തർക്കിക്കാതെ നിങ്ങളുടെ പരസ്പര ബന്ധങ്ങൾ നന്നാക്കുവിൻ. ഈ വിഷയത്തിൽ അല്ലാഹു വിന്റെ തീരുമാനം വരുന്നതുവരെ ക്ഷമയോടെ കാത്തിരിക്കുകയും ചെയ്യുക.

إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ إِذَا ذُكِرَ اللَّهُ وَجِلَّتْ قُلُوبُهُمْ وَإِذَا تُلِيَتْ عَلَيْهِمْ آيَاتُهُ زَادَتْهُمْ إِيمَانًا وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ ﴿٢﴾

2. അല്ലാഹുവിനെക്കുറിക്കോർമിപ്പിച്ചാൽ ഹൃദയം പ്രകമ്പിതമാകുന്നവരെത്ര യഥാർഥ വിശ്വാസികൾ. അവന്റെ സൂക്തങ്ങൾ ഓതിക്കേൾപ്പിക്കപ്പെട്ടാൽ അവരുടെ വിശ്വാസം വർധിക്കുകയും സർവസ്വവും തങ്ങളുടെ നാമനിൽ ഭരമേൽപിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

2: ഒരാളിൽനിന്ന് അബദ്ധത്തിൽ ഒരു തെറ്റു സംഭവിക്കുകയും അതിന്റെ പശ്ചാത്തലത്തിൽ അല്ലാഹുവിനെക്കുറിച്ച് അയളെ ഓർമിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ അതയാളെ ഭയപകിതനാക്കുകയും തെറ്റിൽ നിന്ന് ഉടനെ പിന്മാറുകയും ചെയ്യുന്നുവെങ്കിൽ അയാൾ യഥാർഥ വിശ്വാസിയാണ്. ഒരക്രമം ഉദ്ദേശിക്കുകയോ ഒരു പാപം ചെയ്യാൻ തുനിയുകയോ ചെയ്യുമ്പോൾ 'നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിനെ സൂക്ഷിക്കുക' എന്ന് കേൾക്കുന്നതോടെ യഥാർഥ വിശ്വാസിയുടെ മനസ്സ് ഭീതിതമാകുന്നു. തന്റെ നടപടി അല്ലാഹുവിന്റെ പേരിൽ വിമർശിക്കപ്പെടുമ്പോൾ ഉത്കണ്ഠാകുലനാവുകയും തന്റെ നിലപാടിൽ തെറ്റുണ്ടെങ്കിൽ തിരുത്താൻ തയാറാവുകയുമാണെങ്കിൽ അയാളുടെ മനസ്സിൽ ഉറച്ച വിശ്വാസമുണ്ട്.

الَّذِينَ يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنْفِقُونَ ﴿٣﴾

3. അവർ നമസ്കാരം മുറപ്രകാരം അനുഷ്ഠിക്കുന്നവരും നാം അവർക്ക് നൽകിയിട്ടുള്ളതിൽ നിന്ന് (നമ്മുടെ മാർഗത്തിൽ) ചെലവഴിക്കുന്നവരുമാകുന്നു.

أُولَٰئِكَ هُمُ الْمُؤْمِنُونَ حَقًّا هُمْ دَرَجَاتٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَمَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ ﴿٤﴾

4. അവർതന്നെയാകുന്നു യഥാർഥ സത്യവിശ്വാസികൾ. അവർക്ക് തങ്ങളുടെ രക്ഷിതാവിങ്കൽ ഉന്നത സ്ഥാനങ്ങളും, പാപമോചനവും മഹത്തായ വിഭവങ്ങളുമുണ്ട്.

4: യഥാർഥ സത്യവിശ്വാസികളുടെ അഞ്ച് അനിവാര്യ ഗുണങ്ങളാണ് ഈ സൂക്തങ്ങളിൽ വിവരിച്ചിരിക്കുന്നത്. അല്ലാഹുവിനെക്കുറിച്ചോർമിപ്പിച്ചാൽ മനസ്സിൽ ഭയവും ഉത്കണ്ഠയും ഉണരുക, അല്ലാഹുവിന്റെ വചനങ്ങൾ കേൾപ്പിക്കപ്പെട്ടാൽ വിശ്വാസം വർധിക്കുക, തങ്ങളെ മുഴുവനായി അല്ലാഹുവിന് സമർപ്പിക്കുക, നമസ്കാരം മുറപ്രകാരം അനുഷ്ഠിക്കുക, അല്ലാഹുവിന്റെ മാർഗത്തിൽ ധനം ചെലവു ചെയ്യുക. ഇതിൽ ആദ്യത്തെ മൂന്ന് ഗുണങ്ങൾ മാനസികവും നാലും അഞ്ചും കർമ്മപരവുമാണ്. ഉപരിസൂചിത ഗുണങ്ങളുള്ള യഥാർഥ വിശ്വാസികൾക്ക് അല്ലാഹുവിങ്കൽ മഹത്തായ സ്ഥാനമാനങ്ങളും പാപമുക്തിയും ആദരണീയമായ വിഭവങ്ങളുമരുളുന്നതാണ്.

كَمَا أَخْرَجَكَ رَبُّكَ مِنْ بَيْنِكَ بِالْحَقِّ وَإِنَّ فَرِيقًا مِّنَ الْمُؤْمِنِينَ لَكَارِهِونَ ﴿٥﴾

5. നിന്റെ രക്ഷിതാവ് സത്യസമേതം നിന്നെ നിന്റെ വീട്ടിൽനിന്ന് പുറത്തിറക്കിയതുപോലെത്തന്നെയാണിത് (യുദ്ധമുതലുകളിലുള്ള തർക്കവും). തീർച്ചയായും വിശ്വാസികളിലൊരു വിഭാഗം അതിഷ്ടപ്പെട്ടിരുന്നില്ല.

يُجَادِلُونَكَ فِي الْحَقِّ بَعْدَمَا تَبَيَّنَ كَأَنَّمَا يُسَاقُونَ إِلَى الْمَوْتِ وَهُمْ يَنْظُرُونَ ﴿٦﴾

6. സത്യം വ്യക്തമായി കഴിഞ്ഞിട്ടും അവർ നിന്നോടു തർക്കിക്കുകയായിരുന്നു. അവർ നോക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കെ മരണത്തിലേക്ക് അവർ നയിക്കപ്പെടുന്നതുപോലെ.

5,6: അബൂസുഫ്യാൻ നേതൃത്വത്തിൽ മദീനവഴി കടന്നുപോകുന്ന കച്ചവട സംഘത്തെ നിരീക്ഷിക്കാൻ പ്രവാചകൻ(സ) ചില ശിഷ്യന്മാരെ നിയോഗിച്ചിരുന്നു. എന്നാൽ അവർ തിരിച്ചെത്തുന്നതിനു മുമ്പു തന്നെ പ്രവാചകൻ(സ) മുസ്ലിംകളെ വിളിച്ചുകൂട്ടി ഖുറൈശികളെ നേരിടാനുള്ള തീരുമാനത്തെപ്പറ്റി അവരെ അറിയിച്ചു. 'വടക്കു ഭാഗത്തുനിന്ന് കച്ചവട സംഘം തെക്കു ഭാഗത്തുനിന്ന് ഖുറൈശിപ്പടയുടെ വരവും. രണ്ടിലൊരു സംഘത്തെ നിങ്ങൾക്ക് നൽകാമെന്ന് അല്ലാഹു വാഗ്ദത്തം ചെയ്തിരിക്കുന്നു. ഇതിൽ ഏത് സംഘത്തെയാണ് നിങ്ങൾ ആഗ്രഹിക്കുന്നതെന്ന് വ്യക്തമാക്കുക.' കച്ചവട സംഘത്തെ നേരിടാനാണ് അധികപേരും ആഗ്രഹിച്ചത്. മൂപ്പത് നാൽപ്പത് കാവൽക്കാരെ അതിലുണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. എന്നാൽ തീരുമാനിയുടെ ആഗ്രഹം മറ്റൊന്നായിരുന്നു. വേറെ ചിലർ പ്രവാചകന്റെ പുറപ്പാടിനെ കണ്ടത് ആപത്കരമായ സാഹസികമായിട്ടാണ്. പലർക്കും ഈ പടപ്പുറപ്പാട് അരോചകമായി തോന്നി. വിശ്വാസി സമൂഹമെന്ന നിലയിൽ പ്രവാചകൻ(സ) എന്തു കൽപിച്ചുവോ അത് വൈമനസ്യം കൂടാതെ അനുസരിക്കാൻ തയാറാവുകയാണ് വേണ്ടിയിരുന്നത്.

ശിഷ്യന്മാരുമായുള്ള പ്രഭാഷണത്തിനുശേഷം കച്ചവട സംഘത്തെ വിട്ട് ഖുറൈശിപ്പടയെ നേരിടാനുള്ള തീരുമാനമുണ്ടായി. ധർമ്മത്തിന്റെയും ന്യായത്തിന്റെയും അടിസ്ഥാനത്തിൽ അല്ലാഹു അവരെ ഖുറൈശിപ്പടക്കെതിരെ പുറപ്പെടുവിക്കുകയായിരുന്നു. പ്രവാചകന്റെ പുറപ്പാടിനെ അതിസാഹസികമെന്ന് ചിലർ കരുതിയിരുന്നതുപോലെയും യുദ്ധത്തിന്റെ യുക്തിയെക്കുറിച്ച് തർക്കിച്ചിരുന്നതുപോലെയും തന്നെയാണ് യുദ്ധാനന്തരം യുദ്ധമുതലുകളുടെ വിതരണത്തെക്കുറിച്ച് തർക്കിക്കുന്നതും. ഇന്ന് യുദ്ധമുതലുകളിൽ അവകാശം ഉന്നയിക്കുന്നവരിൽ പലരും അന്ന് യുദ്ധത്തെ ഭയക്കുകയും വെറുക്കുകയുമായിരുന്നു. അറിഞ്ഞുകൊണ്ട് മരണത്തിലേക്ക് വലിച്ചിഴക്കപ്പെടുന്നതുപോലെയാണ് അവർ പ്രവാചകനോടൊപ്പം സഞ്ചരിച്ചിരുന്നത്.

وَإِذْ يَعِدُكُمُ اللَّهُ إِحْدَى الطَّائِفَتَيْنِ أَنَّ لَكُمْ وَتَوَدُّونَ أَنَّ غَيْرَ ذَاتِ الشَّوْكَةِ تَكُونُ لَكُمْ وَيُرِيدُ اللَّهُ أَنْ يُحِقَّ الْحَقَّ بِكَلِمَاتِهِ وَيَقْطَعَ دَابِرَ الْكَافِرِينَ ﴿٧﴾

7. രണ്ടു സംഘങ്ങളിലൊന്ന് നിങ്ങൾക്ക് അധീനമാകുമെന്ന് അല്ലാഹു നിങ്ങളോട് വാഗ്ദത്തം ചെയ്തിരുന്ന സന്ദർഭം. ആയുധബലമില്ലാത്ത സംഘത്തെ നിങ്ങൾക്കു കിട്ടണമെന്നായിരുന്നു നിങ്ങൾ ആഗ്രഹിച്ചത്. പക്ഷേ, തന്റെ വചനങ്ങൾ വഴി സത്യത്തെ സത്യമായി സ്ഥാപിക്കാനും നിഷേധികളുടെ വേരറുക്കാനുമായിരുന്നു അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിച്ചത്.

لِيُحِقَّ الْحَقَّ وَيُبْطِلَ الْبَاطِلَ وَلَوْ كَرِهَ الْمُجْرِمُونَ ﴿٨﴾

8. സത്യത്തെ സാക്ഷാത്കരിക്കാനും അസത്യത്തെ തകർത്തുകളയാനുമായാണ്; ധിക്കാരികൾക്ക് അതെത്ര അരോചകമായിരുന്നാലും.

7,8: രണ്ടു സംഘം കൊണ്ടുദ്ദേശ്യം അബൂസുഫ്യാൻ നേതൃത്വത്തിലുള്ള കച്ചവട സംഘവും അബൂജഹലിന്റെ നേതൃത്വത്തിലുള്ള സൈനിക സംഘവുമാണ്. യഥാർഥത്തിൽ മുസ്ലിംകൾ ഏറ്റുമുട്ടേണ്ടത് ഖുറൈശിപ്പടയോടാണെന്ന് അല്ലാഹു തീരുമാനിച്ചതായിരുന്നു. മുസ്ലിംകൾ ഖുറൈശി സൈന്യത്തെ നേരിടാനിറങ്ങിയില്ലെങ്കിൽ പിന്നീട് അറേബ്യയിൽ ഇസ്ലാമിന് ജീവിക്കാനുള്ള അവസരം തന്നെ അവശേഷിക്കുമായിരുന്നില്ല. ഖുറൈശികളെ പരാജയപ്പെടുത്തുന്നത് മക്കയിലെ സത്യനിഷേധികളുടെ കേന്ദ്രത്തിനേൽക്കുന്ന കനത്ത ആഘാതമായിരിക്കും. തങ്ങളുടെ ബഹുദൈവ വിശ്വാസം സത്യമാണെന്ന വിശ്വാസത്തിലായിരുന്നു ഖുറൈശികൾ. അതിനാൽ 'ദൈവങ്ങളേ സത്യത്തെ വിജയിപ്പിക്കണമേ' എന്ന്

പ്രാർഥിച്ചുകൊണ്ടാണ് അവർ ബദറിലേക്ക് യുദ്ധത്തിനു പുറപ്പെട്ടത്. ബദറിലെ പരാജയം അവരുടെ വിശ്വാസത്തിന്റെ വേരറ്റത്തുകളഞ്ഞു.

﴿ ٩ ﴾ **إِذْ تَسْتَغِيثُونَ رَبَّكُمْ فَاسْتَجَابَ لَكُمْ أَنِّي مُمِدُّكُمْ بِالْفِ مِّنَ الْمَلَائِكَةِ مُرَدِّينَ ﴿٩﴾**

9. നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ രക്ഷിതാവിനോട് സഹായം ചോദിച്ച സന്ദർഭം: അപ്പോൾ അവൻ നിങ്ങൾക്കു മറുപടി നൽകി. ഒരായിരം മലക്കുകളെ തുടരെ അയച്ചുകൊണ്ട് ഞാൻ നിങ്ങളെ സഹായിക്കുന്നതാണ്.

9: ബദർ യുദ്ധം ആരംഭിക്കുന്നതിനു മുമ്പ് പ്രവാചകൻ(സ) നടത്തിയ പ്രാർഥനയെയാണ് ഇവിടെ സൂചിപ്പിക്കുന്നത്. മലക്കുകളെ അയച്ച് സഹായിക്കാമെന്ന് അല്ലാഹു അദ്ദേഹത്തിന് വെളിപാടു നൽകി. അദ്ദേഹം ശിഷ്യന്മാരോട് പറഞ്ഞു: 'മുഹമ്മദിന്റെ ആത്മാവ് ആരുടെ കയ്യിലാണോ, അവനാണ, പിന്തിരിഞ്ഞോടാതെ ഫലേഹയോടെ ക്ഷമാപൂർവ്വം ഉറച്ചുനിന്ന് ശത്രുക്കളോട് പൊരുതി വീരചരമം പ്രാപിക്കുന്നവരെ തീർച്ചയായും അല്ലാഹു സ്വർഗാവകാശിയാക്കും.' ഈ യുദ്ധമുതൽ നിങ്ങളുടെ സ്വന്തം ത്യാഗത്തിന്റെയും വീരപരാക്രമത്തിന്റെയും നേട്ടമായി വിചാരിക്കുവാനും അതിന്റെ ഉടമസ്ഥത അവകാശപ്പെടുവാനും നിങ്ങൾക്കൊരു ന്യായവുമില്ലെന്ന് യുദ്ധമുതലിനുവേണ്ടി വാദിച്ചവരെ ഓർമ്മപ്പെടുത്തുന്നു. അതെല്ലാം ദൈവത്തിന്റെ സൗജന്യമാണ്. ദൈവദത്തമായ സമ്പത്ത് കൈകാര്യം ചെയ്യേണ്ടത് ദൈവഹിതമനുസരിച്ച് മാത്രമാണ്.

﴿ ١٠ ﴾ **وَمَا جَعَلَهُ اللَّهُ إِلَّا بُشْرَىٰ وَلِتَطْمَئِنَّ بِهِ قُلُوبُكُمْ وَمَا النَّصْرُ إِلَّا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿١٠﴾**

10. നിങ്ങൾക്ക് ഒരു സന്തോഷവാർത്തയായും നിങ്ങളുടെ മനസ്സുകൾ ശാന്തമാകുന്നതിനും വേണ്ടിയല്ലാതെ അല്ലാഹു(ഈ വാഗ്ദാനം)നൽകിയിട്ടില്ല. (എപ്പോഴായാലും)അല്ലാഹുവിങ്കൽനിന്നല്ലാതെ സഹായം ഇല്ലതന്നെ. നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു പ്രതാപിയും യുക്തിമാനുമായും.

10: ബദർ യുദ്ധത്തിൽ ജയിക്കാൻ യാതൊരു സാധ്യതയുമില്ലാതിരുന്നിട്ടും മുസ്‌ലിംകൾ അത്ഭുതകരമായ വിജയം നേടി എന്നത് അതിൽ ദൈവിക സഹായം ലഭിച്ചുവെന്നതിന്റെ വ്യക്തമായ തെളിവാകുന്നു. 'സത്യവിശ്വാസികളെ സഹായിക്കുക നമ്മുടെ ബാധ്യതയായിരിക്കുന്നു. (30:47)

﴿ ١١ ﴾ **إِذْ يُغَشِّكُمُ النُّعَاسَ أَمَنَةً مِّنْهُ وَيُنزِلُ عَلَيْكُمْ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً لِّيُطَهِّرَكُم بِهِ وَيُذْهِبَ عَنْكُمْ رِجْسَ الشَّيْطَانِ وَلِيَرْبِطَ عَلَىٰ قُلُوبِكُمْ وَيُثَبِّتَ بِهِ الْأَقْدَامَ ﴿١١﴾**

11. അല്ലാഹു അവർക്കുനിന്നുള്ള സമാധാനമായി നിങ്ങളെ നിദ്രാമയക്കത്താൽ പൊതിഞ്ഞതും, നിങ്ങളെ ശുദ്ധീകരിക്കാനും, പൈശാചികമായ ഘോരത നീക്കിക്കളയാനും, നിങ്ങളുടെ മനസ്സുകൾ ദൃഢമാക്കാനും അതുവഴി നിങ്ങളുടെ പാദങ്ങൾ ഉറപ്പിച്ചു നിർത്താനും ആകാശത്തു നിന്ന് നിങ്ങൾക്കു മീതെ മഴ വർഷിപ്പിച്ചു തന്ന സന്ദർഭം (ഓർക്കുവിൻ.)

11: പിറ്റേന്ന് കാലത്ത് ശത്രുക്കളുമായി ഏറ്റുമുട്ടാൻ പോകുന്ന മുസ്‌ലിം യോദ്ധാക്കൾക്ക് ഉറങ്ങാൻ കഴിയുമാറ് മനഃശാന്തിയും സമാധാനവും നൽകിയത് അല്ലാഹു അവർക്ക് ചെയ്തുകൊടുത്ത മറ്റൊരു ഗ്രഹമായിരുന്നു. നല്ലൊരു മഴപെയ്തതിനാൽ ബദർ താഴ്വരയുടെ മേൽ ഭാഗത്ത് താവളമടിച്ചിരുന്ന മുസ്‌ലിംകൾക്ക് വേണ്ടത്ര വെള്ളം ശേഖരിക്കാൻ കഴിഞ്ഞു. വരണ്ട മണൽ നനഞ്ഞുറച്ചപ്പോൾ പ്രയാസം കൂടാതെ പാദമുറപ്പിച്ച് നടന്നു നീങ്ങാനും സാധിച്ചു. എന്നാൽ താഴ്ന്ന ഭാഗത്തായി താവളമടിച്ചിരുന്ന ശത്രുസേനക്ക് മഴ വിനയാവുകയാണുണ്ടായത്. വെള്ളം ആ ഭാഗത്തേക്കൊഴുകി അവിടമാകെ ചളിപിളിയി. അവരുടെ കാൽ ചളിയിൽ പൂണ്ട് നടപ്പ് ദൃഢമായിത്തീർന്നു.

إِذْ يُوحِي رَبُّكَ إِلَى الْمَلَائِكَةِ أَنِّي مَعَكُمْ فَثَبَّتُوا الَّذِينَ آمَنُوا سَأَلْتَنِي فِي قُلُوبِ الَّذِينَ كَفَرُوا الرَّعْبَ فَاضْرِبُوا فَوْقَ الْأَعْنَاقِ وَاضْرِبُوا مِنْهُمْ كُلَّ بَنَانٍ ﴿١٢﴾

12. നിന്റെ നാഥൻ മലക്കുകൾക്ക് ബോധനം നൽകിയ സന്ദർഭം(ഓർക്കുക.) എന്തെന്നാൽ ഞാൻ നിങ്ങളോടൊപ്പമുണ്ട്. അതിനാൽ നിങ്ങൾ വിശ്വാസികളെ ഉറപ്പിച്ചു നിർത്തുക. അവിശ്വാസികളുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ നാം ഭീതി നിറക്കുക തന്നെ ചെയ്യുന്നതാണ്. അതിനാൽ നിങ്ങൾ അവരുടെ കഴുത്തുകൾക്ക് മീതെ വെട്ടുക.അവരുടെ എല്ലാ വിരലുകളും നിങ്ങൾ വെട്ടിമാറ്റുക.

12: വിശ്വാസികളെ ഉറപ്പിച്ചു നിർത്തുക, അവരുടെ മനസ്സിന് ധൈര്യം പകരുക, ഇതൊക്കെയായിരുന്നു മുസ്‌ലിം സൈന്യത്തിലേക്ക് നിയുക്തരായ മലക്കുകളോടുള്ള അല്ലാഹുവിന്റെ നിർദ്ദേശം. മലക്കുകൾ നേരിട്ട് വാളെടുത്ത് യുദ്ധം ചെയ്തിട്ടില്ലെന്നാണ് പണ്ഡിതന്മാരുടെ പ്രബലമായ അഭിപ്രായം. മലക്കുകൾ വിശ്വാസികളെ ആത്മവിശ്വാസത്തോടെ പോർക്കളത്തിലിറക്കി. മുസ്‌ലിം യോദ്ധാക്കൾ സർവശക്തിയും സംഭരിച്ച് സർവസ്വവും അല്ലാഹുവിൽ സമർപ്പിച്ച് ആത്മാർപ്പണത്തോടെ പൊരുതി വിജയം കൈവരിക്കുകയും ചെയ്തു. ഈ യുദ്ധവിജയത്തിൽ ദൈവകാര്യസ്തുതിന്റെ പങ്ക് എത്രയുണ്ടെന്ന് നിങ്ങൾക്ക് സ്വയം മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണ്.

ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ شَاقُّوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَمَنْ يُشَاقِقِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَإِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿١٣﴾

13. അവർ അല്ലാഹുവെയും അവന്റെ ദൂതനെയും എതിർത്തതിനാലാണിത്. വല്ലവനും അല്ലാഹുവെയും അവന്റെ ദൂതനെയും എതിർക്കുന്ന പക്ഷം തീർച്ചയായും അല്ലാഹു കഠിനമായി ശിക്ഷിക്കുന്നവനാണ്.

ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ شَاقُّوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَأَنَّ لِلْكَافِرِينَ عَذَابَ النَّارِ ﴿١٤﴾

14. അതാണ് (നിങ്ങൾക്കുള്ള ശിക്ഷ.) ഇനി അത് ആസ്വദിച്ചുകൊള്ളുക. അവിശ്വാസികൾക്ക് നരകശിക്ഷയുണ്ടെന്ന് (മനസ്സിലാക്കുക.)

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا لَقِيتُمْ الَّذِينَ كَفَرُوا زَحْفًا فَلَا تُولُوهُمُ الْآدْبَارَ ﴿١٥﴾

15. അല്ലയോ സത്യവിശ്വാസികളേ, സത്യനിഷേധികളുടെ പടയെ നേരിടുമ്പോൾ നിങ്ങൾ പിന്തിരിഞ്ഞോടരുത്.

وَمَنْ يُؤْمَرْ يَوْمَئِذٍ دُبْرَهُ إِلَّا مُتَحَرِّفًا لِقِتَالٍ أَوْ مُتَحِيِّزًا إِلَىٰ فِئَةٍ فَقَدْ بَاءَ بِغَضَبٍ مِّنَ اللَّهِ وَمَأْوَاهُ جَهَنَّمُ وَبئسَ المصير ﴿١٦﴾

16. അത്തരം സന്ദർഭങ്ങളിൽ, യുദ്ധ തന്ത്രമായിട്ടോ അല്ലെങ്കിൽ സ്വന്തം സംഘത്തോടൊപ്പം ചേരുന്നതിനു വേണ്ടിയോ അല്ലാതെ അന്ന് അവരിൽനിന്ന് പിന്തിരിഞ്ഞു പോകുന്നവർ, തീർച്ചയായും അവർ അല്ലാഹുവിന്റെ കോപത്തിൽ പതിക്കുന്നതും അവന്റെ അയ്യസ്ഥാനം നരകമായിരിക്കുകയും ചെയ്യും. എത്ര ദുഷിച്ച സങ്കേതം!

15,16: കേവലം ഭീരുത്വത്തിന്റെയും പരാജയത്തിന്റെയും പേരിൽ സമര മുഖത്തുനിന്ന് ഒളിച്ചോടുന്നതും അല്ലാഹുവിന്റെ കോപത്തിന് ഇരയാകുന്നു. ആദർശലക്ഷ്യത്തേക്കാൾ ജീവന് വിലകൽപിക്കുന്നതു മൂലമാണിത് സംഭവിക്കുന്നത്. പലപ്പോഴും ഒരാൾ പിന്തിരിഞ്ഞോടുന്നതും ഒരു സംഘത്തിന്റെ പിന്തിരിഞ്ഞോടുന്നതിന് കാരണമായേക്കാം. ഒരു സംഘത്തിന്റെ തിരിഞ്ഞോട്ടം മുഴുവൻ സൈന്യത്തെയും ഒരു വേള അപകടത്തിലാക്കിയേക്കാം. ചിലപ്പോഴത് ഒരു സൈനിക പരാജയമെന്നതിൽ കവിഞ്ഞ് ഒരു സമൂഹത്തെത്തന്നെ നശിപ്പിച്ചെന്നും വരാം.

യുദ്ധമുന്നണിയിൽ നിന്ന് ഓടിപ്പോകുന്നത് മഹാപാപങ്ങളുടെ കൂട്ടത്തിലാണ് ഇസ്രാഈൽ എണ്ണിയിരിക്കുന്നത്. അല്ലാഹുവിന് പങ്കാളികളുണ്ടെന്ന് ആരോപിക്കുക, മാതാപിതാക്കളുടെ അവകാശം നിഷേധിക്കുക, അല്ലാഹുവിന്റെ മാർഗത്തിലുള്ള യുദ്ധത്തിൽനിന്നോടിപ്പോവുക എന്നിവ മനുഷ്യന്റെ എല്ലാ നന്മകളെയും നശിപ്പിക്കുന്ന മൂന്ന് പാപങ്ങളാണെന്ന് പ്രവാചകൻ(സ) അരുൾചെയ്തിരിക്കുന്നു.

فَلَمْ تَقْتُلُوهُمْ وَلَكِنَّ اللَّهَ قَتَلَهُمْ وَمَا رَمَيْتَ إِذْ رَمَيْتَ وَلَكِنَّ اللَّهَ رَمَىٰ وَلِيُبْلِيَ الْمُؤْمِنِينَ مِنْهُ بَلَاءً حَسَنًا
 إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿١٧﴾

17. (സത്യവിശ്വാസികളേ,) എന്നാൽ നിങ്ങളല്ല അവരെ വധിച്ചത്; പ്രത്യുത അല്ലാഹുവാകുന്നു അവരെ വധിച്ചത്. (നബിയെ,) നീ എറിഞ്ഞപ്പോൾ (യഥാർഥത്തിൽ) നീയല്ല എറിഞ്ഞത്; പ്രത്യുത അല്ലാഹുവാണ് എറിഞ്ഞത്. അവകൽനിന്നുള്ള നല്ലതായ ഒരു പരീക്ഷണത്താൽ സത്യവിശ്വാസികളെ അവൻ പരീക്ഷിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി. നിശ്ചയം അല്ലാഹു എല്ലാം കേൾക്കുന്നവനും അറിയുന്നവനുമാകുന്നു.

ذَلِكُمْ وَأَنَّ اللَّهَ مُوهِنٌ كَيْدِ الْكَافِرِينَ ﴿١٨﴾

18. ഇതാണ്(വസ്തുത.) അല്ലാഹു സത്യനിഷേധികളുടെ തന്ത്രത്തെ ബലഹീനമാക്കുന്നവനുമാകുന്നു.

17,18: അല്ലാഹുവിന്റെ പ്രത്യേക സഹായംകൊണ്ടാണ് മൂന്നിരട്ടിവരുന്ന ശത്രു സൈന്യത്തെ നിങ്ങൾക്ക് തോൽപ്പിക്കാൻ കഴിഞ്ഞത്. ഇത്തരം സന്ദർഭങ്ങളിൽ അല്ലാഹുവാണ് നിങ്ങളുടെ കൈകളിലൂടെ പ്രവർത്തിക്കുന്നത്. നിങ്ങളുടെ പ്രവർത്തനത്താൽ ഇന്നയിനവരൊക്കെ വധിക്കപ്പെടണമെന്ന് വിധിച്ചതും അവൻ തന്നെ.

യുദ്ധം തുടങ്ങുന്നതിനു മുമ്പ് നബിതിരുമേനി ഒരുപിടി മണൽവാരി 'മുഖങ്ങൾ നശിക്കട്ടെ' എന്നു ചൊല്ലിക്കൊണ്ട് ശത്രുക്കൾക്കുനേരെ എറിഞ്ഞതിനെയാണ് ഇവിടെ സൂചിപ്പിക്കുന്നത്.

إِنْ تَسْتَفْتِحُوا فَقَدْ جَاءَكُمُ الْفَتْحُ وَإِنْ تَنْتَهُوا فَهُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ وَإِنْ تَعُدُّوا نَعْدًا وَلَنْ تُغْنِيَ عَنْكُمْ فِئَتِكُمْ
 شَيْئًا وَلَوْ كَثُرَتْ وَأَنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٩﴾

19. (ഹേ!വുറൈശികളേ!) നിങ്ങൾ വിധിത്തീർപ്പാണ് തേടിയിരുന്നതെങ്കിൽ തീർച്ചയായും നിങ്ങൾക്ക് വിധിത്തീർപ്പ് വന്നെത്തിയിരിക്കുന്നു. ഇനിയെങ്കിലും(അതിക്രമത്തിൽ നിന്ന്) നിങ്ങൾ വിരമിക്കുകയാണെങ്കിൽ അതാണ് നിങ്ങൾക്ക് നല്ലത്. ഇനി നിങ്ങൾ അതാവർത്തിക്കുകയാണെങ്കിൽ നാമും അതാവർത്തിക്കും. നിങ്ങളുടെ സംഘബലം എത്ര വലുതായാലും അത് നിങ്ങൾക്കൊട്ടും ഉപകരിക്കുകയില്ല. അല്ലാഹു സത്യവിശ്വാസികളുടെ കൂടെതന്നെയാകുന്നു.

19: ഖുറൈശികൾ മക്കയിൽ നിന്ന് ബദറിലേക്ക് പുറപ്പെടുമ്പോൾ കഅ്ബയുടെ മൂടുപടം പിടിച്ചു ഇങ്ങനെ പ്രാർഥിക്കുകയുണ്ടായി: അല്ലാഹുവേ, രണ്ട് സൈന്യങ്ങളിൽ ഉന്നതമായതിനെ, രണ്ടു ഗോത്രങ്ങളിൽ ഉന്നതമായതിനെ, രണ്ട് സംഘങ്ങളിൽ വിശിഷ്ടമായതിനെ നീ സഹായിക്കേണമേ. 'ബദർ യുദ്ധം തുടങ്ങുന്ന സന്ദർഭത്തിൽ അബൂജഹൽ പ്രാർഥിച്ചു: 'അല്ലാഹുവേ, ഞങ്ങളിൽ കൂടുമ്പം തകർക്കുന്നവനും ഞങ്ങൾക്കുപരിചിതമായ തത്ത്വങ്ങളുമായി ഞങ്ങളിൽ വന്നവനും ആരാണോ, ഈ പ്രഭാതത്തിൽ അവനെ നീ നശിപ്പിക്കേണമേ.

അവരുടെ പ്രാർഥന അല്ലാഹു അക്ഷരാർഥത്തിൽ പൂർത്തീകരിച്ചു. ആരാണ് സത്യവന്മാരെന്നും ആരാണ് അസത്യവന്മാരെന്നും അല്ലാഹു അവർക്ക് വേർതിരിച്ചു കാണിച്ചു കൊടുത്തു. നിങ്ങളുടെ ചോദ്യത്തിന് ശരിയായ ഉത്തരം ബദർ യുദ്ധത്തിലൂടെ ഇതാ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَلَا تَوَلَّوْا عَنْهُ وَأَنْتُمْ تَسْمَعُونَ ﴿٢٠﴾

20. അല്ലയോ സത്യവിശ്വാസികളേ, നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിനെയും അവന്റെ ദൂതനെയും അനുസരിക്കുവിൻ. (സത്യസന്ദേശം) കേട്ടുകൊണ്ടിരിക്കെ നിങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തിൽ നിന്ന് തിരിഞ്ഞു പോകരുത്.

وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ قَالُوا سَمِعْنَا وَهُمْ لَا يَسْمَعُونَ ﴿٢١﴾

21. ഞങ്ങൾ കേട്ടിരിക്കുന്നു എന്നു പറയുകയും ഒന്നും കേൾക്കാതിരിക്കുകയും ചെയ്തവരെപ്പോലെ നിങ്ങൾ ആകാൻ പാടില്ല.

21: പ്രവാചകന്റെ മുമ്പിൽ ഞങ്ങൾ കേൾക്കുന്നു എന്നു നടിക്കുകയും കർമ്മപഥത്തിൽ ധിക്കരിക്കുകയും ചെയ്യുക. യഹൂദർ അങ്ങനെ ചെയ്തിരുന്നതായി ഖുർആൻ പറയുന്നുണ്ട്.

إِنَّ شَرَّ الدَّوَابِّ عِنْدَ اللَّهِ الصُّمُّ الْبُكْمُ الَّذِينَ لَا يَعْقِلُونَ ﴿٢٢﴾

22. തീർച്ചയായും അല്ലാഹുവിങ്കൽ ഏറ്റവും നികൃഷ്ടജീവികൾ ചിന്തിക്കാത്ത (ഇത്തരം) മൂകരും ബധിരരുമാണ്.

22: ബുദ്ധി ഉപയോഗിച്ച് കാര്യങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കാൻ ശ്രമിക്കാത്തതിനാൽ തങ്ങളുടെ കേൾവിശക്തിയും സംസാരശേഷിയും നിഷ്ഫലമാക്കിയവരാണ് ഇത്തരക്കർ. പഞ്ചേന്ദ്രിയങ്ങളിലൂടെ ജ്ഞാനം ഉൾക്കൊള്ളാൻ ശ്രമിക്കാത്ത മനുഷ്യർ മിണ്ടാ പ്രാണികളായ കാലികളെപ്പോലെയാകുന്നു. ഉഗ്രങ്ങൾക്ക് ശാരീരിക വശ്യങ്ങൾ പൂർത്തീകരിക്കുക എന്നതിനപ്പുറം ഒരു ജീവിതമില്ല. ബുദ്ധിയുപയോഗിച്ച് ചിന്തിക്കുകയോ കാര്യങ്ങൾ ആസൂത്രണം ചെയ്യുകയോ ഒന്നും വേണ്ട. എന്നാൽ മനുഷ്യന് ജന്തുസഹജമായ ജഡികാവശ്യങ്ങൾക്കപ്പുറം ആത്മീയമായ ചില ആവശ്യങ്ങൾ കൂടിയുണ്ട്.

وَلَوْ عَلِمَ اللَّهُ فِيهِمْ خَيْرًا لَأَسْمَعَهُمْ وَلَوْ أَسْمَعَهُمْ لَتَوَلَّوْا وَهُمْ مُعْرِضُونَ ﴿٢٣﴾

23. അവരിൽ വല്ല നന്മയും ഉള്ളതായി അല്ലാഹു അറിഞ്ഞിരുന്നുവെങ്കിൽ തീർച്ചയായും അവൻ അവരെ കേൾപ്പിക്കുമായിരുന്നു. (നന്മയൊട്ടും ഇല്ലെന്നിരിക്കെ) അവരെ കേൾപ്പിച്ചാൽ അവർ അവഗണിച്ചു പിന്മാറുകയേയുള്ളൂ.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اسْتَجِيبُوا لِلَّهِ وَلِلرَّسُولِ إِذَا دَعَاكُمْ لِمَا يُحْيِيكُمْ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَحُولُ بَيْنَ الْمَرْءِ وَقَلْبِهِ
وَأَنَّهُ إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ﴿٢٤﴾

24. അല്ലയോ വിശ്വസിച്ചവരേ, നിങ്ങളെ സജീവരാക്കുന്ന ഒന്നിലേക്ക് വിളിക്കുമ്പോൾ നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിനും ദൂതനും ഉത്തരം കൊടുക്കുവിൻ. അറിഞ്ഞിരിക്കുവിൻ, അല്ലാഹു മനുഷ്യനും അവന്റെ മനസ്സിനുമിടയിൽ മറയിട്ടുകളയും. നിങ്ങളൊക്കെയും അവകളേക്ക് ഒരുമിച്ചു കൂട്ടപ്പെടുകയും ചെയ്യും.

وَاتَّقُوا فِتْنَةً لَا تُصِيبَنَّ الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْكُمْ خَاصَّةً وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿٢٥﴾

25. നിങ്ങളിൽ കുറ്റം ചെയ്തവരെ മാത്രം പ്രത്യേകം ബാധിക്കുന്നതല്ലാത്ത വിപത്തിനെ സൂക്ഷിക്കുവിൻ. അല്ലാഹു കഠിനമായി ശിക്ഷിക്കുന്നവനാണെന്ന് അറിഞ്ഞിരിക്കുവിൻ.

25:സജനങ്ങൾ വ്യക്തിപരമായ സംസ്കരണത്തിൽ മാത്രം ശ്രദ്ധിച്ചാൽ പോരാ,സമൂഹത്തിന്റെ പൊതു ക്ഷേമവും സമാധാനവും കാത്തുരക്ഷിക്കാൻ അവർ ബാധ്യസ്ഥരാണ്. കാരണം സമൂഹത്തിൽ ഒരു തിന്മ വേരോടിയായാൽ അതിവേഗം അത് പടർന്നുകൊണ്ടിരിക്കും. പിന്നീട് തിന്മ ചെയ്തവർ മാത്രമല്ല ആ തിന്മ കളിൽ ഏർപ്പെട്ടിട്ടില്ലാത്തവരും അതിന്റെ അനന്തര ഫലങ്ങൾക്കിരയാകുന്നതാണ്. പല തിന്മകളുടെയും ദുഷ്ഫലങ്ങൾ മുഴുവൻ സമൂഹത്തെയും ചിലപ്പോൾ പിൻതലമുറകളെയും ഗ്രസിക്കാൻ ഇടയാക്കുന്നു. ഒരു തിന്മ കണ്ടാൽ കഴിയുമെങ്കിൽ കൈകൊണ്ട് അല്ലെങ്കിൽ വാക്കുകൊണ്ട് അതിനും കഴിയുന്നില്ലെങ്കിൽ മനസ്സുകൊണ്ടെങ്കിലും ചെറുകുണ്ടെന്ന് വിശ്വാസിയുടെ ബാധ്യതയാണെന്ന നബിവാചനം പ്രസിദ്ധമാണ്. അതിനാൽ വിശ്വാസികൾ സാമൂഹ്യതിന്മകൾ ദൂരീകരിക്കാനും സമൂഹത്തെ സംസ്കരിക്കാനും ശ്രമിക്കേണ്ടതുണ്ട്. സ്വകാര്യജീവിതത്തിൽ നല്ലവരായ കുറേ വ്യക്തികൾ സമൂഹത്തിൽ ഉണ്ടെന്നതുകൊണ്ടു മാത്രം സാമൂഹ്യവിപത്തുകൾ തടയുന്നതിനായില്ല.

وَاذْكُرُوا إِذْ أَنْتُمْ قَلِيلٌ مُسْتَضْعَفُونَ فِي الْأَرْضِ تَخَافُونَ أَنْ يَتَخَطَّفَكُمُ النَّاسُ فَآوَاكُمْ وَأَيَّدَكُمْ بِبَنَصِرِهِ
وَرَزَقَكُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿٢٦﴾

26. നിങ്ങൾ ഭൂമിയിൽ ദുർബലരായി കരുതപ്പെട്ടിരുന്ന കുറച്ചുപേർ മാത്രമായിരുന്ന സന്ദർഭം ഓർക്കുവിൻ. ജനങ്ങൾ നിങ്ങളെ റാബിയെടുത്തേക്കുമോയെന്നുപോലും നിങ്ങൾ ഭയപ്പെട്ടിരുന്നു. പിന്നീട് അവൻ നിങ്ങൾക്ക് അഭയമേകി. തന്റെ സഹായത്താൽ നിങ്ങളെ പ്രബലരാക്കുകയും നിങ്ങൾക്ക് ഉത്തമമായ ജീവിതവിഭവങ്ങൾ നൽകുകയും ചെയ്തു.നിങ്ങൾ നന്ദിയുള്ളവരാകാൻ.

26:മക്കയിലെ ആദ്യകാല മുസ്ലിംകൾ എണ്ണത്തിൽ വളരെ കുറവും ദുർബലരും അടിച്ചമർത്തപ്പെട്ടവരും ആയിരുന്നു. മക്കയിലെ അപകടകരമായ ജീവിതത്തിൽ നിന്ന് അവരെ മോചിപ്പിച്ചു മദീനയിൽ അവർക്ക് അഭയസ്ഥാനം ഒരുക്കിക്കൊടുത്തു. ഖുറൈശികളാൽ നിശ്ശേഷം തുടച്ചു നീക്കപ്പെട്ടേക്കുമെന്ന അവസ്ഥയിൽനിന്ന് മോചിപ്പിച്ചു മദീനയിൽ അവർക്ക് നിർഭയത്വമേകി. ഇതെല്ലാം അല്ലാഹുവിന്റെ മഹത്തായ ഔദാര്യമാണ്. അല്ലാഹുവിന്റെ ഈ അനുഗ്രഹങ്ങൾക്കെല്ലാം നിങ്ങൾ നന്ദി കാണിക്കേണ്ടതുണ്ട്.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَخُونُوا اللَّهَ وَالرَّسُولَ وَتَخُونُوا أَمَانَاتِكُمْ وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٢٧﴾

27. അല്ലയോ സത്യവിശ്വാസികളേ, നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിനെയും അവന്റെ ദൂതനെയും (മനഃപൂർവ്വം) വഞ്ചിക്കരുത്. നിങ്ങളെ വിശ്വസിച്ചേൽപ്പിച്ച കാര്യങ്ങളിൽ ബോധപൂർവ്വം വഞ്ചന കാണിക്കരുത്.

﴿ ٢٨ ﴾ وَأَعْلَمُوا أَنَّمَا آمَنَ الْكُفْرُ وَأَوْلَادُكُمْ فِتْنَةٌ وَأَنَّ اللَّهَ عِنْدَهُ أَجْرٌ عَظِيمٌ

28. അറിഞ്ഞിരിക്കുവിൻ: നിങ്ങളുടെ സമ്പത്തും നിങ്ങളുടെ സന്താനങ്ങളും പരീക്ഷണോപാധികൾ മാത്രമാകുന്നു. അല്ലാഹുവിങ്കലാണ് അതിഹഠത്തായ പ്രതിഫലമുള്ളത്.

28: സമ്പത്തും സന്താനങ്ങളും മറ്റു ഭൗതിക വിഭവങ്ങളും ഐഹികജീവിതത്തിലെ അല്ലാഹുവിന്റെ പരീക്ഷണ വസ്തുക്കളാകുന്നു. സമ്പത്തിലും സന്താനങ്ങളിലുമുള്ള അതിരുകവിഞ്ഞ താൽപര്യവും അവരുടെ സുഖസൗകര്യങ്ങളെ ഏറ്റവും വലിയ ലക്ഷ്യമായി സ്വീകരിക്കുന്നതും പലപ്പോഴും മനുഷ്യനെ വഞ്ചനയിലും കാപട്യത്തിലും പെടുത്തുന്നതാണ്. ഭൗതിക വിഭവങ്ങളിലുള്ള മോഹത്തെ അല്ലാഹുവിന്റെ പ്രീതിയേക്കാൾ പ്രാധാന്യം നൽകുന്നുണ്ടോ എന്നതാണ് പരീക്ഷണം.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِن تَتَّقُوا اللَّهَ يَجْعَل لَّكُمْ فُرْقَانًا وَيُكَفِّرْ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ ﴿ ٢٩ ﴾

29. അല്ലയോ സത്യവിശ്വാസികളേ, നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിനോട് ഭക്തിയുള്ളവരാവുകയാണെങ്കിൽ അവൻ നിങ്ങൾക്ക് സത്യാസത്യവിവേചനശക്തി ഉണ്ടാക്കിത്തരുന്നതാണ്. അവൻ നിങ്ങളുടെ തിന്മകൾ മായ്ച്ചുകളയുകയും, നിങ്ങൾക്ക് പൊറുത്തു തരികയും ചെയ്യുന്നതാണ്. അല്ലാഹു മഹത്തായ അനുഗ്രഹമുടയവനാകുന്നു.

29: അല്ലാഹു കൽപ്പിച്ചതൊക്കെ അനുസരിക്കുകയും അവന്റെ അപ്രീതിക്ക് കാരണമാകുന്ന പ്രവർത്തനങ്ങളൊക്കെ വർജ്ജിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവർക്ക് ജീവിതത്തിലെ ഓരോ പ്രതിസന്ധി ഘട്ടങ്ങളിലും തെറ്റും ശരിയും വേർതിരിച്ചു കാണാവുന്ന ഒരു പ്രകാശം അവരുടെ അന്തരംഗങ്ങളിൽ അവൻ സൃഷ്ടിച്ചു കൊടുക്കും. ഐഹികജീവിതത്തിന്റെ ഓരോ വഴിത്തിരിവിലും ആ വിവേചന ശക്തി ശരിയായ തീരുമാനമെടുക്കാൻ അവരെ കഴിവുള്ളവരാക്കിത്തീർക്കും. സന്മാർഗമേതെന്നും ദുർമാർഗമേതെന്നും സ്വയം മനസ്സിലാക്കാൻ അവർക്കു കഴിയും.

وَإِذْ يَمْكُرُ بِكَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِيُثْبِتُوكَ أَوْ يَقْتُلُوكَ أَوْ يُجْرِيوكَ وَيَمْكُرُونَ وَيَمْكُرُ اللَّهُ وَاللَّهُ خَيْرٌ الْمَاكِرِينَ ﴿ ٣٠ ﴾

30. നിന്നെ തടവിലിടുകയോ വധിച്ചുകളയുകയോ നാടുകടത്തുകയോ ചെയ്യുന്നതിനുവേണ്ടി സത്യനിഷേധികൾ നിനക്കെതിരെ തന്ത്രങ്ങളാസൂത്രണം ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്ന സന്ദർഭം (ഓർക്കുക.) അവർ (സ്വന്തം) തന്ത്രങ്ങൾ പ്രയോഗിക്കുന്നു. അല്ലാഹു (അവന്റെ) തന്ത്രങ്ങളും പ്രയോഗിക്കുന്നു. തന്ത്രശാലികളിലേറ്റം മികച്ചവൻ അല്ലാഹുവാകുന്നു.

30: മക്കയിൽ നിന്ന് മദീനയിലേക്കുള്ള പ്രവാചകന്റെ (സ) പലായനത്തിന് തൊട്ടുമുമ്പ് ഖുറൈശികൾ നടത്തിയ ഒരു ഗൂഢാലോചനയെയാണ് ഈ വചനം സൂചിപ്പിക്കുന്നത്. മക്കയിൽ രഹസ്യമായി ഇസ്ലാമിനോട് അനുഭാവം പുലർത്തുന്നവർ വർധിക്കുകയും ചിലർ ഒളിഞ്ഞും മറഞ്ഞും മദീനയിലേക്ക് പലായനം ചെയ്യുന്നതും ഖുറൈശികളെ പരിഭ്രാന്തരാക്കിയിരുന്നു. ഇസ്ലാമിന് മദീനയിൽ ഒരു കേന്ദ്രം രൂപപ്പെടുകയും അനുയായികൾ വർധിച്ചുവരുന്നതിലും വിറളിപൂണ്ട ഖുറൈശിത്തലവന്മാർ 'ദാറുന്ന

ദാവ'യിൽ യോഗം ചേർന്ന്, നബിയുടെ പ്രവർത്തനം അവസാനിപ്പിക്കാനെന്തുണ്ട് വഴി എന്ന് കൂടി യാലോചിച്ചു. മുഹമ്മദിനെ ചങ്ങലക്കിടുകയോ നാട്ടിൽനിന്ന് പുറത്താക്കുകയോ ചെയ്യണമെന്ന് അഭിപ്രായങ്ങൾ വന്നെങ്കിലും അതിന് സ്വീകാര്യത ലഭിച്ചില്ല. ഒടുവിൽ അബൂജഹൽ സമർപ്പിച്ച ഒരു തന്ത്രമാണ് അംഗീകരിക്കപ്പെട്ടത്. മക്കയിലെ ഓരോ ഗോത്രത്തിൽനിന്നും ഓരോ യുവാക്കളെ തെരഞ്ഞെടുത്ത്, അവരെല്ലാം ചേർന്നു ഒറ്റ വെട്ടിനു മുഹമ്മദിനെ വധിക്കുക. ഇങ്ങനെ ചെയ്യാൽ എല്ലാ ഗോത്രങ്ങളും മുഹമ്മദിന്റെ രക്തത്തിൽ പങ്കാളികളാകും. അവരോടെല്ലാം ഒന്നിച്ചു പകരം ചോദിക്കുവാൻ ഹാശിം ഗോത്രത്തിന് കഴിയില്ല. അവരാവശ്യപ്പെടുന്ന നഷ്ട പരിഹാരം കൊടുത്ത് നമുക്ക് പ്രശ്നം പരിഹരിക്കാം. വിദഗ്ദ്ധമായ ഈ അഭിപ്രായം സഭ അംഗീകരിച്ചു. ഈ ഗൂഢനീക്കത്തെപ്പറ്റി അല്ലാഹു നബിക്ക് (സ) വിവരം നൽകുകയും മദീനയിലേക്ക് പലായനം ചെയ്യാൻ അനുവാദം നൽകുകയും ചെയ്തു. നിശ്ചിതരാത്രി കൊലയാളി സംഘം സായുധരായി കൃത്യനിർവഹണത്തിന് പ്രവാചകന്റെ വസതിയിലെത്തി. പ്രവാചകൻ(സ) തന്റെ ശയ്യയിൽ പിതൃവ്യപുത്രൻ അലി(റ)യെ കിടത്തി. കൊലയാളി സംഘത്തിന്റെ കണ്ണുവെട്ടിച്ചു നബി(സ) അവിടന്ന് രക്ഷപ്പെടുകയും അടുത്ത സുഹൃത്തും അനുയായിയുമായ അബൂബക്കർ(റ)നെയും കൂട്ടി മദീനയിലേക്ക് പുറപ്പെടുകയും ചെയ്തു. നേരം പുലർന്നപ്പോൾ തങ്ങൾ കബളിക്കപ്പെട്ടതായി ബുറൈശി യുവാക്കൾക്ക് മനസ്സിലായി. ബുറൈശികൾ ആസൂത്രണം ചെയ്ത ഗൂഢതന്ത്രം പരാജയപ്പെട്ടു. അല്ലാഹുവിന്റെ തന്ത്രം അതിജയിക്കുകയും ചെയ്തു.

وَإِذَا تَتْلَىٰ عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا قَالُوا قَدْ سَمِعْنَا لَوْ نَشَاءُ لَقُلْنَا مِثْلَ هَذَا إِنْ هَذَا إِلَّا أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ ﴿٣١﴾

31. നമ്മുടെ സൂക്തങ്ങൾ അവർക്ക് ഓതിക്കേൾപ്പിക്കപ്പെടുമ്പോൾ അവർ പറയും: ഞങ്ങൾ കേട്ടിരിക്കുന്നു. ഞങ്ങൾ ഉദ്ദേശിക്കുകയാണെങ്കിൽ ഇതുപോലുള്ളത് ഞങ്ങൾക്കും പറയാൻ കഴിയും. ഇതു പൂർവികരുടെ കെട്ടുകഥകളല്ലാതെ മറ്റൊന്നുമല്ല.

وَإِذْ قَالُوا اللَّهُمَّ إِنْ كَانَ هَذَا هُوَ الْحَقُّ مِنْ عِنْدِكَ فَأَمْطِرْ عَلَيْنَا حِجَارَةً مِّنَ السَّمَاءِ أَوْ ائْتِنَا بَعْدَابٍ أَلِيمٍ ﴿٣٢﴾

32. അവർ പറഞ്ഞ സന്ദർഭം(ഓർക്കുക:)അല്ലാഹുവേ, ഇത് നിന്റെ പക്കൽ നിന്നുള്ള സത്യംതന്നെയാണെങ്കിൽ നീ ഞങ്ങളുടെമേൽ ആകാശത്തുനിന്ന് കൽമഴ വർഷിപ്പിക്കുകയോ അല്ലെങ്കിൽ വേദനയുറ്റ ഒരു ശിക്ഷ ഞങ്ങൾക്ക് കൊണ്ടെത്തിക്കുകയോ ചെയ്യുക.

32: ഇത് സത്യനിഷേധികളുടെ പ്രാർത്ഥനയായിരുന്നു. ഈ സന്ദേശം സത്യമായിരുന്നെങ്കിൽ അതിനെ നിഷേധിച്ചതിന്റെ പേരിൽ ദൈവം ഞങ്ങളെ ശിക്ഷിക്കേണ്ടതായിരുന്നുവെന്ന് വെല്ലുവിളിക്കുകയായിരുന്നു അവർ.

وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُعَذِّبَهُمْ وَأَنْتَ فِيهِمْ وَمَا كَانَ اللَّهُ مُعَذِّبَهُمْ وَهُمْ يَسْتَغْفِرُونَ ﴿٣٣﴾

33. എന്നാൽ നീ അവർക്കിടയിൽ ഉണ്ടായിരിക്കെ, അല്ലാഹു അവരെ ശിക്ഷിക്കാൻ പോകുന്നില്ല. അവർ പാപമോചനം തേടിക്കൊണ്ടിരിക്കെ അല്ലാഹു അവരെ ശിക്ഷിക്കുന്നവനുമല്ല.

33: ഒരു നാട്ടിൽ പ്രവാചകൻ പ്രബോധനം ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന കാലത്തോളം ആ സമൂഹം ശിക്ഷിക്കപ്പെടുകയില്ലെന്ന് പ്രാർത്ഥനാ രൂപത്തിൽ വെല്ലുവിളി നടത്തിയിരുന്നവർക്ക് മറുപടി നൽകുകയാണ് അല്ലാഹു. പ്രവാചക സന്ദേശം വിശദമായി ഗ്രഹിക്കാനും സ്വയം സംസ്കരിക്കാനും അവർക്ക് സാവകാശം നൽകപ്പെടുന്നതാണ്. പ്രവാചകൻ മദീനയിലേക്ക് പോയ ശേഷവും മക്കയിൽ തങ്ങാൻ നിർബന്ധിതരായ വിശ്വാസികളുണ്ടായിരുന്നു. അവർ അല്ലാഹുവിനോട് പ്രാർത്ഥിക്കുകയും പാപമോചനം തേടിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു.

وَمَا لَهُمْ أَلَّا يُعَذِّبَهُمُ اللَّهُ وَهُمْ يَصُدُّونَ عَنِ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَمَا كَانُوا أَوْلِيَاءَهُ إِنْ أَوْلِيَآؤُهُ إِلَّا الْمُتَفُونُونَ
وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٣٤﴾

34. എന്നാൽ അവർ മസ്ജിദുൽ ഹറാമിൽ(കഅബ) നിന്ന് (വിശ്വാസികളെ) തടഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുക, അല്ലാഹു അവരെ ശിക്ഷിക്കാതിരിക്കാൻ അവർക്ക് എന്തർഹതയാണുള്ളത്? അവരാണ് ഞങ്ങൾക്ക് അതിന്റെ പരിപാലകരല്ലാതെ. ദൈവഭക്തന്മാരല്ലാതെ അതിന്റെ കൈകാര്യം കർത്താക്കളാകാവതല്ല. പക്ഷേ, അവരിൽ അധികപേരും അതറിയുന്നില്ല.

وَمَا كَانَ صَلَاتُهُمْ عِنْدَ الْبَيْتِ إِلَّا مُكَاءً وَتَصَدِيَةً فَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ ﴿٣٥﴾

35. ആ ഭവനത്തിൽ(കഅബ) അവർ നടത്തുന്ന പ്രാർഥന വെറും ചുളും വിളിയും കൈകൊട്ടുമല്ലാതെ മറ്റൊന്നുമല്ല. അതിനാൽ നിങ്ങൾ സത്യനിഷേധം കൈക്കൊണ്ടതിനാൽ നിങ്ങൾ ശിക്ഷ രൂപിച്ചുകൊള്ളുക.

34,35:ഇബ്രാഹീം നബി(അ)യുടെ പിന്മുറക്കാരും കഅബയുടെ മേൽനോട്ടക്കാരും അവിടെ പൂജാദികൾക്ക് കാർമ്മികത്വം വഹിക്കുന്നവരും ആയതിനാൽ തങ്ങൾ അല്ലാഹുവിന്റെ ഉറ്റവരും വിശുദ്ധരാക്കപ്പെട്ടവരുമാണെന്നായിരുന്നു ഖുറൈശികളുടെ നിലപാട്. ദൈവത്തിന്റെ സവിശേഷമായ അനുഗ്രഹത്തിന് ഖുറൈശികൾ അർഹരാണെന്ന് മറ്റു ജനങ്ങളും ധരിച്ചുവശായിരുന്നു. യഥാർത്ഥത്തിൽ കഅബ ഏകദൈവ വിശ്വാസികളുടെ മാത്രം ആരാധനാലയമാണ്. എന്നാൽ ഖുറൈശികൾ കഅബയിൽ വിഗ്രഹങ്ങൾ പ്രതിഷ്ഠിച്ചു അതിനെ അശുദ്ധമാക്കി. ഏകദൈവത്തിനു മാത്രം ആരാധന ചെയ്യുന്ന ഒരു സമൂഹത്തെ ആ ഭവനത്തിൽ നിന്ന് തടഞ്ഞു. അങ്ങനെ ദൈവമന്ദിരത്തിന്റെ സേവകരു രക്ഷകരും മാത്രം ആകേണ്ടിയിരുന്നവർ അതിന്റെ പരമാധികാരികളായി ചമഞ്ഞു.

'അല്ലാഹുവിലും അന്ത്യനാളിലും വിശ്വസിക്കുകയും നമസ്കാരം മുറപ്രകാരം അനുഷ്ഠിക്കുകയും സകാത്തു കൊടുക്കുകയും അല്ലാഹുവിനെയല്ലാതെ മറ്റാരെയും ഭയപ്പെടാത്തവരും മാത്രമാകുന്നു പള്ളികൾ പരിപാലിക്കേണ്ടത്.' (9:18).

അർത്ഥശൂന്യമായ ചുളുംവിളിയും കൈകൊട്ടും കളിതമാശകളും മാത്രമായിരുന്നു ആരാധനയെന്നപേരിൽ അവർ കാട്ടിക്കൂട്ടിയിരുന്നത്. ബദർ യുദ്ധത്തിൽ നിരവധി ഖുറൈശി നേതാക്കൾ വധിക്കപ്പെടുകയും പലരും ബന്ധനസ്ഥരാക്കപ്പെടുകയും വമ്പിച്ച ധനനഷ്ടത്തിലൂടെയും അവരെ അല്ലാഹു ശിക്ഷിക്കുകയുണ്ടായി.

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ لِيَصُدُّوا عَنِ سَبِيلِ اللَّهِ فَسَيُنْفِقُونَهَا ثُمَّ تَكُونُ عَلَيْهِمْ حَسْرَةً ثُمَّ يُغْلَبُونَ وَالَّذِينَ كَفَرُوا إِلَىٰ جَهَنَّمَ يُحْشَرُونَ ﴿٣٦﴾

36. തീർച്ചയായും സത്യനിഷേധികൾ തങ്ങളുടെ ധനം ചെലവഴിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത് അല്ലാഹുവിന്റെ മാർഗത്തിൽനിന്ന് (ജനങ്ങളെ) തടയുന്നതിനുവേണ്ടിയാകുന്നു. അവർ അത് ചെലവഴിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കും. പിന്നീട് അതവർക്ക് ഖേദത്തിന് നിമിത്തമായിത്തീരും. പിന്നീട് അവർ കീഴടക്കപ്പെടുന്നതുമാണ്. ഈ സത്യനിഷേധികൾ നരകാഗ്നിയിൽ ഒരുമിച്ചുകൂട്ടപ്പെടുന്നതുമാകുന്നു.

لِيَمِيزَ اللَّهُ الْخَبِيثَ مِنَ الطَّيِّبِ وَيَجْعَلَ الْخَبِيثَ بَعْضُهُ عَلَى بَعْضٍ فَيَرْكُمُهُ جَمِيعًا فَيَجْعَلَهُ فِي جَهَنَّمَ
 أُولَئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ ﴿٣٧﴾

37. അല്ലാഹു നല്ലതിൽനിന്നു ചീത്തയെ വേർതിരിക്കാനും ചീത്തയെ ഒന്നിനുമേൽ മറ്റൊന്നായി ഒന്നിച്ചു കൂമ്പാരമാക്കി നരകത്തിൽ തള്ളേണ്ടതിന്നുമാണിത്. അക്കൂട്ടർ തന്നെയാണ് എല്ലാം നഷ്ടപ്പെട്ടവർ.

37: നന്മയുടെയും തിന്മയുടെയും അന്തിമ പരിണതി ഒന്നുതന്നെയാണെങ്കിൽ സത്യവും, അസത്യവും തമ്മിൽ യഥാർത്ഥത്തിൽ ഭേദമില്ലെന്നു വരും. സൽക്കർമികളും ദുഷ്കർമികളും തുല്യരാണെന്നുമാണിതിനർത്ഥം. ഇഹലോകത്ത് പരസ്പരം സഹകരിക്കുകയും ഒന്നിച്ചു ചേരുകയും ചെയ്തിരുന്നതുപോലെ പരലോകത്തും ദുർജനങ്ങളെ ഒന്നിച്ചു കൂട്ടും. അവരെ ഒന്നിച്ചു നരകത്തിൽ തള്ളുകയും ചെയ്യും. തങ്ങളുടെ ജീവിതം സമ്പൂർണ്ണമായ നഷ്ടത്തിൽ കലാശിച്ചിരിക്കുന്നുവെന്നു അപ്പോൾ അവർ തിരിച്ചറിയുകയും ചെയ്യും.

قُلْ لِلَّذِينَ كَفَرُوا إِنْ يَنْتَهُوا يُغْفَرْ لَهُمْ مَّا قَدْ سَلَفَ وَإِنْ يَعُودُوا فَقَدْ مَضَتْ سُنَّةُ الْأَوَّلِينَ ﴿٣٨﴾

38. സത്യനിഷേധികളോട് പറയുക: ഇനിയെങ്കിലും അവർ വിരമിക്കുകയാണെങ്കിൽ മുമ്പ് കഴിഞ്ഞതെല്ലാം അവർക്കു പൊറുത്തുകൊടുക്കുന്നതാകുന്നു. ഇനി അവർ(സത്യനിഷേധത്തിലേക്ക്) മടങ്ങുകയാണെങ്കിൽ; പൂർവികരുടെ കാര്യത്തിൽ (അല്ലാഹുവിന്റെ) നടപടിക്രമം നടന്നു കഴിഞ്ഞുപോയിട്ടുണ്ടല്ലോ. (അവർക്കത് മുന്നറിയിപ്പായിരിക്കട്ടെ.)

وَقَاتِلُوهُمْ حَتَّى لَا تَكُونَ فِتْنَةٌ وَيَكُونَ الدِّينُ كُلَّهُ لِلَّهِ فَإِنِ انْتَهَوْا فَإِنَّ اللَّهَ بِمَا يَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿٣٩﴾

39. (സത്യവിശ്വാസികളേ,) കുഴപ്പം ഇല്ലാതാവുകയും മതം(അനുസരണം)പൂർണ്ണമായും അല്ലാഹുവിനായിത്തീരുകയും ചെയ്യുന്നതുവരെ നിങ്ങൾ അവരോട് യുദ്ധം ചെയ്യുക. ഇനി, അവർ വിരമിക്കുകയാണെങ്കിൽ, അല്ലാഹു അവരുടെ കർമ്മങ്ങളെ കാണുന്നവനാകുന്നു.

وَإِن تَوَلَّوْا فاعَلِمُوا أَنَّ اللَّهَ مَوْلَاكُمْ نِعَمَ الْمَوْلَىٰ وَنِعَمَ النَّصِيرِ ﴿٤٠﴾

40. എന്നാൽ അവർ പിന്തിരിയുകയാണെങ്കിൽ, നിങ്ങൾ അറിഞ്ഞിരിക്കുവിൻ, നിങ്ങളുടെ രക്ഷാധികാരി അല്ലാഹുവാകുന്നു. എത്രയോ നല്ല രക്ഷാധികാരി! എത്രയോ നല്ല സഹായിയും!

وَاعْلَمُوا أَنَّمَا غَنِمْتُمْ مِنْ شَيْءٍ فَإِنَّ لِلَّهِ خُمُسَهُ وَلِلرَّسُولِ وَلِذِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسَاكِينِ وَأَنَّ السَّبِيلِ إِنْ كُنْتُمْ آمَنْتُمْ بِاللَّهِ وَمَا أَنْزَلْنَا عَلَىٰ عَبْدِنَا يَوْمَ الْفُرْقَانِ يَوْمَ التَّقَىٰ الْجَمْعَانِ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٤١﴾

41. അറിഞ്ഞിരിക്കുവിൻ, നിങ്ങൾ കരസ്ഥമാക്കിയ(യുദ്ധമുതൽ) എന്തായാലും അതിന്റെ അഞ്ചിലൊന്നു അല്ലാഹുവിനും അവന്റെ ദൂതനും അടുത്ത ബന്ധുക്കൾക്കും അനാഥർക്കും അഗതികൾക്കും വഴിപോക്കർക്കുമുള്ളതാകുന്നു. അല്ലാഹുവിലും, വിധി നിർണായക ദിവസം

ഇരു സംഘങ്ങൾ ഏറ്റുമുട്ടിയ ദിവസം നമ്മുടെ ദാസനും നാം ഇറക്കിക്കൊടുത്തതിലും വിശ്വസിച്ചവരാണ് നിങ്ങളെങ്കിൽ! അല്ലാഹു സകല കാര്യത്തിനും കഴിവുള്ളവനാകുന്നു.

41: യുദ്ധവേളയിൽ മുസ്‌ലിംകൾ ശത്രുക്കളിൽനിന്ന് പിടിച്ചെടുക്കുന്ന വസ്തുക്കൾ അല്ലാഹുവിന്റെ ഭാഗമാണ്. അത് വിതരണം ചെയ്യേണ്ട ക്രമമാണ് ഇവിടെ വിവരിക്കുന്നത്. പ്രവാചകന്റെയും ആദ്യ വലീഹമാരുടെയും കാലത്ത് യോദ്ധാക്കൾക്ക് വേതനമൊന്നുമുണ്ടായിരുന്നില്ല. വാഹനവും ആയുധവും മൊക്കെ അവർ സ്വയം സജ്ജീകരിക്കേണ്ടിയിരുന്നു. യുദ്ധത്തിൽ ലഭിക്കുന്ന ധനം മാത്രമായിരുന്നു പടയാളികളുടെ വരുമാനം.

إِذْ أَنْتُمْ بِالْعُدْوَةِ الدُّنْيَا وَهُمْ بِالْعُدْوَةِ الْقُصْوَى وَالرَّكْبُ أَسْفَلَ مِنْكُمْ وَلَوْ تَوَاعَدْتُمْ لَا خْتَلَفْتُمْ فِي الْمِيعَادِ وَلَكِن لِّيَقْضِيَ اللَّهُ أَمْرًا كَانَ مَفْعُولًا لِيَهْلِكَ مَنْ هَلَكَ عَن بَيِّنَةٍ وَيَحْيَىٰ مَنْ حَيَّ عَن بَيِّنَةٍ وَإِنَّ اللَّهَ لَسَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٤٢﴾

42. നിങ്ങൾ(താഴ്വരയുടെ മടീനയോട്)അടുത്ത ഭാഗത്തും, അവർ അകന്ന ഭാഗത്തും വ്യാപാര സംഘം നിങ്ങൾക്കു താഴെയുള്ള (തീര പ്രദേശത്തും) ആയിരുന്ന സന്ദർഭം (ഓർക്കുവിൻ.) നിങ്ങൾ അന്യോന്യം(എറ്റുമുട്ടാൻ) തീരുമാനിച്ചിരുന്നുവെങ്കിൽ തീർച്ചയായും ഈ സന്ദർഭത്തിൽ നിങ്ങൾ പിന്മാറിക്കളയുമായിരുന്നു. അല്ലാഹു തീരുമാനിച്ചുകഴിഞ്ഞ ഒരു കാര്യം നടപ്പിൽ വരുത്താൻ വേണ്ടിയായിരുന്നു അത്. നശിക്കേണ്ടവൻ വ്യക്തമായ തെളിവോടുകൂടി നശിക്കേണ്ടതിനും ജീവിക്കേണ്ടവൻ വ്യക്തമായ തെളിവോടുകൂടി ജീവിക്കേണ്ടതിനുമത്രേ അത്. തീർച്ചയായും അല്ലാഹു എല്ലാം കേൾക്കുന്നവനും അറിയുന്നവനാകുന്നു.

42: ബദറിൽ വെച്ച് മുസ്‌ലിംകളും ശത്രുക്കളും ഏറ്റുമുട്ടിയത് ഒരു മുൻ തീരുമാനത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിലായിരുന്നില്ല. ബദർ സംഘട്ടനവും അതിൽ മുസ്‌ലിംകൾക്ക് നിർണായകമായ വിജയവും പ്രദാനം ചെയ്തുകൊണ്ട് സത്യത്തിന്റെ കക്ഷി മുസ്‌ലിംകളാണെന്ന് ബുറൈശികളെയും മറ്റ് അറേബ്യൻ ഗോത്രങ്ങളെയും ബോധ്യപ്പെടുത്തുക എന്നത് അല്ലാഹുവിന്റെ തീരുമാനമായിരുന്നു. മുസ്‌ലിംകൾ പ്രതീക്ഷിക്കാത്ത പദ്ധതികൾ അല്ലാഹു ആസൂത്രണം ചെയ്ത് അവരെക്കൊണ്ട് അത് നടപ്പിലാക്കുകയായിരുന്നു.

إِذْ يُرِيكَهُمُ اللَّهُ فِي مَنَايِكَ قَلِيلًا وَلَوْ أَرَاكَهُمْ كَثِيرًا لَّفَشِلْتُمْ وَلَتَنَازَعْتُمْ فِي الْأَمْرِ وَلَكِنَّ اللَّهَ سَلَّمَ إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿٤٣﴾

43. അല്ലാഹു നിന്റെ സ്വപ്നത്തിലൂടെ അവരെ വളരെ കുറച്ചു പേർ മാത്രമായി നിനക്ക് കാണിച്ചുതന്ന സന്ദർഭം(ഓർക്കുക.) അവരെ (എണ്ണത്തിൽ) അധികമായി നിനക്ക് കാണിച്ചിരുന്നുവെങ്കിൽ നിങ്ങളുടെ ധൈര്യം ക്ഷയിക്കുകയും (യുദ്ധത്തിന്റെ)കാര്യത്തിൽ നിങ്ങൾ തർക്കിക്കുകയും ചെയ്യുമായിരുന്നു. എന്നാൽ (അതിൽ നിന്നൊക്കെ) അല്ലാഹു നിങ്ങളെ രക്ഷിച്ചു. തീർച്ചയായും മനസ്സുകളിലുള്ളതെല്ലാം അറിയുന്നവനാണ് അവൻ.

وَإِذْ يُرِيكُمُوهُمْ إِذِ التَّقَاتُمْ فِي أَعْيُنِكُمْ قَلِيلًا وَيُقَلِّلُكُمْ فِي أَعْيُنِهِمْ لِيَقْضِيَ اللَّهُ أَمْرًا كَانَ مَفْعُولًا وَإِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ الْأُمُورُ ﴿٤٤﴾

44. നിങ്ങൾ ഏറ്റുമുട്ടിയപ്പോൾ അവൻ നിങ്ങളുടെ കണ്ണിൽ നിങ്ങൾക്ക് അവരെ കുറച്ചു കാണിക്കുകയും അവരുടെ ദ്രഷ്ടിയിൽ നിങ്ങളെ കുറച്ചു കാണിക്കുകയും ചെയ്ത സന്ദർഭം (ഓർക്കുക.) അല്ലാഹു നിശ്ചയിച്ച കാര്യം നടക്കാൻ വേണ്ടിതന്നെയായിരുന്നു അത്. അല്ലാഹുവിങ്കലേക്കാണ് സകല കാര്യങ്ങളും മടക്കപ്പെടുന്നത്.

43,44:സംഘട്ടനം തുടങ്ങുന്നതിനു മുമ്പുണ്ടായ ഒരു സ്വപ്നദർശനത്തെക്കുറിച്ചാണ് ഇവിടെ സൂചിപ്പിക്കുന്നത്. സ്വപ്നത്തിൽ ശത്രുക്കളുടെ എണ്ണം കൂടുതലില്ലെന്നാണ് തിരുമേനിക്കു തോന്നിയത്. തിരുമേനി ശിഷ്യന്മാരെ വിളിച്ച് സ്വപ്നം അവർക്ക് വിവരിച്ചുകൊടുത്തു. അതവർക്ക് ആത്മധൈര്യം പകരുകയും മുന്നോട്ട് പോകാൻ പ്രോത്സാഹനം നൽകുകയും ചെയ്തു. ഏറ്റുമുട്ടിയപ്പോൾ ഇരുപക്ഷത്തിനും മറുപക്ഷം ചെറുതായി തോന്നിച്ചത് സത്യാസത്യ സംഘട്ടനം ഒരു യാഥാർത്ഥ്യമാകാൻ വേണ്ടിയുള്ള അല്ലാഹുവിന്റെ ഇടപെടലായിരുന്നു.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا لَقِيتُمْ فِئَةً فَاثْبُتُوا وَاذْكُرُوا اللَّهَ كَثِيرًا لَّعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿٤٥﴾

45. അല്ലയോ വിശ്വാസികളേ, നിങ്ങൾ ഒരു സൈന്യത്തെ നേരിടുമ്പോൾ ഉറച്ചു നിൽക്കുക. അല്ലാഹുവിനെ ധാരാളമായി സ്മരിക്കുകയും ചെയ്യുക. നിങ്ങൾ വിജയം വരിച്ചേക്കാം.

وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَلَا تَنَازَعُوا فَتَفْشَلُوا وَتَذْهَبَ رِيحُكُمْ وَاصْبِرُوا إِنَّ اللَّهَ مَعَ الصَّابِرِينَ ﴿٤٦﴾

46. നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിനെയും അവന്റെ ദൂതനെയും അനുസരിക്കുക. നിങ്ങൾ പരസ്പരം കലഹിക്കരുത്. എങ്കിൽ നിങ്ങൾ ദുർബലരാവുകയും നിങ്ങളുടെ വീര്യം കെട്ടുപോവുകയും ചെയ്യും. നിങ്ങൾ ക്ഷമയവലംബിക്കുവിൻ. നിശ്ചയം അല്ലാഹു ക്ഷമാശീലരുടെ കൂടെയാകുന്നു.

وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ خَرَجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ بَطْرًا وَرِئَاءَ النَّاسِ وَيَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَاللَّهُ بِمَا يَعْمَلُونَ حَيِّطٌ ﴿٤٧﴾

47. അഹങ്കാരത്തോടെയും (സ്വന്തം പ്രമാണിത്ഥം) ജനങ്ങളെ കാണിക്കാനും അല്ലാഹുവിന്റെ മാർഗത്തിൽ നിന്ന് (ജനത്തെ) തടയാനുമായി സ്വന്തം വീടുകളിൽ നിന്ന് ഇറങ്ങിത്തരിച്ചവരെപ്പോലെ നിങ്ങളാകരുത്. അവരുടെ ചെയ്തികളെയെല്ലാം അല്ലാഹു വലയം ചെയ്യുന്നുണ്ട്.

47:മക്കത്തുനിന്ന് ബദറിലേക്ക് പോയ ഖുറൈശിപ്പടയെയാണ് ഇവിടെ സൂചിപ്പിക്കുന്നത്. സ്വഗോത്രത്തിൽ ആഗതനായ ദൈവദൂതനെ ഗർവ്വോടെ തള്ളിപ്പറഞ്ഞു എന്നു മാത്രമല്ല അദ്ദേഹത്തിന് അഭയം ലഭിച്ച സ്ഥലത്തുപോലും ചെന്ന് അദ്ദേഹത്തെ നശിപ്പിക്കാൻ ഇറങ്ങിപ്പുറപ്പെടുകയായിരുന്നു അവർ. കച്ചവടസംഘം രക്ഷപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു എന്ന് അബൂസുഫ്യാന്റെ ദൂതൻ അവരെ അറിയിച്ചിട്ടും അബൂജഹ്ലിപ്പോലെയുള്ള അഹങ്കാരികൾ തങ്ങൾ മടങ്ങിപ്പോകുന്നില്ലെന്ന് പറയുകയാണ് ചെയ്തത്. മേലിൽ തങ്ങൾക്കെതിരിൽ ആരും തലയുയർത്താൻ പാടില്ലെന്ന അഹങ്കാരമായിരുന്നു അവർക്ക്. യാത്രയിൽ പല സ്ഥലത്തും അവർ താവളമടിച്ചു മദ്യസദസ്സുകളും നൃത്യനർത്തനങ്ങളും സംഘടിപ്പിച്ചിരുന്നു.

وَإِذْ زَيْنَ هُمُ الشَّيْطَانُ أَعْمَاهُمْ وَقَالَ لَا غَالِبَ لَكُمْ الْيَوْمَ مِنَ النَّاسِ وَإِنِّي جَارٌ لَكُمْ فَلَمَّا تَرَآتِ
الْفِتْيَانَ نَكَصَ عَلَى عَقَبَيْهِ وَقَالَ إِنِّي بَرِيءٌ مِّنْكُمْ إِنِّي أَرَىٰ مَا لَا تَرَوْنَ إِنِّي أَخَافُ اللَّهَ وَاللَّهُ شَدِيدُ

العِقَابِ ﴿٤٨﴾

48. ചെകുത്താൻ അവർക്ക് അവരുടെ ചെറുകൾ ആകർഷകമാക്കിക്കാണിച്ച സന്ദർഭം. (ഓർക്കുക.) അവൻ പറഞ്ഞു: ഇന്ന് നിങ്ങളെ ജയിക്കുന്നവരായി ജനങ്ങളിലാരുമില്ല. ഞാൻ നിങ്ങളുടെ കൂടെയുണ്ട്. എന്നാൽ, ഇരു പക്ഷവും നേരിൽ കണ്ടപ്പോൾ അവൻ പിന്മാറി. അവൻ പറഞ്ഞു: എനിക്ക് നിങ്ങളുമായി ഒരു ബന്ധവുമില്ല. തീർച്ചയായും നിങ്ങൾ കാണാത്ത ചിലതു ഞാൻ കാണുന്നുണ്ട്. ഞാൻ തീർച്ചയായും അല്ലാഹുവിനെ ഭയപ്പെടുന്നു. അല്ലാഹു കഠിനമായി ശിക്ഷിക്കുന്നവനാകുന്നു.

إِذْ يَقُولُ الْمُنَافِقُونَ وَالَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَّرَضٌ عَرَّ هَؤُلَاءِ دِينُهُمْ وَمَن يَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ فَإِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ

حَكِيمٌ ﴿٤٩﴾

49. ഇക്കൂട്ടരെ അവരുടെ മതം വഞ്ചിതരാക്കിയിരിക്കുന്നു എന്ന് കപട വിശ്വാസികളും മനസ്സിൽ രോഗമുള്ളവരും പറഞ്ഞുകൊണ്ടിരുന്ന സന്ദർഭം. (ഓർക്കുക:) എന്നാൽ ആരെങ്കിലും അല്ലാഹുവിൽ ഭരമേൽപിക്കുന്നുവെങ്കിൽ തീർച്ചയായും അല്ലാഹു അജയ്യനും യുക്തിമാനും മാകുന്നു.

49: പ്രവാചകനും അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൂടെയുള്ള ഏതാനും മുസ്‌ലിംകളും സർവായുധ സജ്ജരായ ഖുറൈശികളെ നേരിടാനിറങ്ങിയപ്പോൾ മദീനയിലെ കപടവിശ്വാസികളും ജീർണ്ണ മനസ്സുകളായ വിശ്വാസികളും പരിഹസിച്ചു പറഞ്ഞതാണിത്. മതത്തിലുള്ള അന്ധമായ വിശ്വാസം അവരെ വഞ്ചിതരാക്കിയിരിക്കുന്നു എന്ന് അവർ പരസ്പരം പിറുപിറുത്തു.

وَلَوْ تَرَىٰ إِذْ يَتَوَفَّى الَّذِينَ كَفَرُوا الْمَلَائِكَةُ يَضْرِبُونَ وُجُوهَهُمْ وَأَدْبَارَهُمْ وَذُوقُوا عَذَابَ الْحَرِيقِ ﴿٥٠﴾

50. സത്യനിഷേധികളെ അവരുടെ മുഖങ്ങളിലും അവരുടെ പിൻവശങ്ങളിലും പ്രഹരിച്ചുകൊണ്ട് മലക്കുക്കൾ അവരുടെ ആത്മാക്കളെ പിടിച്ചെടുക്കുന്ന രംഗം നീ കണ്ടിരുന്നുവെങ്കിൽ! (അവരോടിങ്ങനെ പറയുകയും ചെയ്യും:) ഇനി കത്തിക്കാളുന്ന ശിക്ഷ ആസ്വദിച്ചുകൊള്ളുക;

ذَلِكَ بِمَا قَدَّمْتُمْ أَيْدِيكُمْ وَأَنَّ اللَّهَ لَيْسَ بِظَلَّامٍ لِّلْعَبِيدِ ﴿٥١﴾

51. നിങ്ങളുടെ കൈകൾ തന്നെ നേരത്തെ ചെയ്ത കൂട്ടിയതിന്റെ ഫലമത്രെ ഇത്. (അതല്ലാതെ,) അല്ലാഹു തന്റെ ദാസന്മാരോട് ഒട്ടും അനീതി കാണിക്കുന്നവനല്ല തന്നെ.

كَذَابِ آلِ فِرْعَوْنَ وَالَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ كَفَرُوا بِآيَاتِ اللَّهِ فَأَخَذَهُمُ اللَّهُ بِذُنُوبِهِمْ إِنَّ اللَّهَ قَوِيٌّ شَدِيدٌ

العِقَابِ ﴿٥٢﴾

52. ഫറവോൻപ്രഭൃതികളിലും അവരുടെ മുമ്പുള്ളവരിലും ഉണ്ടായതുപോലെ തന്നെയാകുന്നു (ഇക്കൂട്ടരിലും ഉണ്ടായത്). അവരൊക്കെയും അല്ലാഹുവിന്റെ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെ നിഷേധിച്ചു. അപ്പോൾ അവരുടെ പാപങ്ങളുടെ പേരിൽ അല്ലാഹു അവരെ പിടികൂടി. തീർച്ചയായും അല്ലാഹു പരമശക്തനും കഠിനമായി ശിക്ഷിക്കുന്നവനാകുന്നു.

ذَلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ لَمْ يَكُ مُغَيِّرًا نُّعْمَةً أَنْعَمَهَا عَلَىٰ قَوْمٍ حَتَّىٰ يُغَيِّرُوا مَا بِأَنْفُسِهِمْ وَأَنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٥٣﴾

53. അത് എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, (ഒരു ജനത) തങ്ങളുടെ നിലപാട് സ്വയം മാറ്റുന്നതുവരെ അല്ലാഹു അവർക്കുളിയ അനുഗ്രഹത്തിൽ ഒരുമാറ്റവും വരുത്തുന്നവനല്ല എന്നതുകൊണ്ടും, അല്ലാഹു എല്ലാം കേൾക്കുന്നവനും അറിയുന്നവനും ആണെന്നതുകൊണ്ടുമാകുന്നു.

53:ഒരു ജനതയുടെ ഗുണങ്ങളെയും ചര്യകളെയും ആധാരമാക്കിയാണ് അല്ലാഹു ആ ജനതയെ അനുഗ്രഹിക്കുന്നത്. അനുഗ്രഹലബ്ധിക്കുശേഷം അല്ലാഹുവിന്റെ അനുഗ്രഹത്തിന് അവർ അർഹരല്ലെന്നത് സ്വയം തെളിയിക്കുന്നതുവരെ അല്ലാഹു അവന്റെ അനുഗ്രഹം അവരിൽ നിന്ന് പിൻവലിക്കുന്നതല്ല.

كَذَّابٍ آلِ فِرْعَوْنَ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ كَذَّبُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ فَأَهْلَكْنَاهُمْ بِذُنُوبِهِمْ وَأَغْرَقْنَا آلَ فِرْعَوْنَ وَكُلٌّ كَانُوا ظَالِمِينَ ﴿٥٤﴾

54. ഫിർഔൻ പ്രഭൃതികൾക്കും അവർക്ക് മുമ്പുള്ളവർക്കും സംഭവിച്ചതും ഇതുപോലെത്തന്നെയാണ്. അവർ തങ്ങളുടെ നാഥന്റെ സൂക്തങ്ങളെ തള്ളിപ്പറഞ്ഞു. അപ്പോൾ അവരുടെ പാപങ്ങളുടെ ഫലമായി നാം അവരെ നശിപ്പിച്ചു. ഫിർഔന്റെ ആളുകളെ നാം മൂക്കിനശിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. അവരൊക്കെയും അധർമികളായിരുന്നു.

إِنَّ شَرَّ الدَّوَابِّ عِنْدَ اللَّهِ الَّذِينَ كَفَرُوا فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٥٥﴾

55. തീർച്ചയായും അല്ലാഹുവിങ്കൽ ഏറ്റവും നികൃഷ്ടജീവികൾ (അവനെ) നിഷേധിക്കുന്നവർ തന്നെയാണ്. (സത്യം ബോധ്യപ്പെട്ടാലും) വിശ്വസിക്കാത്തവരാണവർ.

الَّذِينَ عَاهَدتَّ مِنْهُمْ ثُمَّ يَنْتَقِضُونَ عَهْدَهُمْ فِي كُلِّ مَرَّةٍ وَهُمْ لَا يَتَّقُونَ ﴿٥٦﴾

56. അവരിൽ ഒരു വിഭാഗവുമായി നീ കരാറിൽ ഏർപ്പെട്ടതാണല്ലോ. എന്നിട്ട് ഓരോ തവണയും അവർ തങ്ങളുടെ കരാർ ലംഘിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. അവരൊട്ടും സൂക്ഷ്മത പുലർത്തുന്നവരല്ല.

فَأَمَّا تَثَقَفَتْنَهُمْ فِي الْحَرْبِ فَشَرِّدْ بِهِمْ مَن خَلَفَهُمْ لَعَلَّهُمْ يَدَّكُرُونَ ﴿٥٧﴾

57. അവരെ നിങ്ങൾ യുദ്ധത്തിൽ കണ്ടുമുട്ടിയാൽ അവരിലെ പിരകിലുള്ളവരെക്കൂടി വിരട്ടി യോടിക്കും വിധം നേരിടുക. അങ്ങനെ അവർ പാപം പഠിക്കാൻ.

56,57:പ്രവാചകൻ മദീനയിൽ എത്തിയ ശേഷം മദീനയിലും പരിസരത്തുമുണ്ടായിരുന്ന യഹൂദർ അദ്ദേഹവുമായി പരസ്പര സഹകരണത്തിന്റെ കരാർ ഉണ്ടാക്കിയിരുന്നു. എന്നാൽ ഇസ്രാലാമിക പ്രസ്ഥാനം തങ്ങളുടെ സ്വാർഥ താൽപര്യങ്ങൾക്കു വിരുദ്ധമാണെന്ന് മനസ്സിലാക്കിയ യഹൂദർ അതൊരിക്കലും വിജ

യം വരിക്കരുതെന്ന ഉദ്ദേശ്യത്തോടെ ഉപജാപങ്ങൾ നടത്തിക്കൊണ്ടിരുന്നു. ഔസു-ഖസുജ് ഗോത്രങ്ങൾ കിടയിലെ പൂർവ്വ വൈരവും ശത്രുതയും വീണ്ടും ആളിക്കത്തിക്കാൻ അവർ ശ്രമിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. ഖുറൈശികളെയും മറ്റു അറേബ്യൻ ഗോത്രങ്ങളെയും പ്രവാചകനെതിരിൽ ഇളക്കിവിടാൻ അവർ കഴിയുന്ന വിധമെല്ലാം പരിശ്രമിച്ചു. ബദർ യുദ്ധവേളയിൽ അവർ ഖുറൈശികളെ ആയുധം നൽകി സഹായിച്ചു. അഹ്സാബ് യുദ്ധവേളയിൽ മുസ്ലിംകളെ പിന്നിൽ നിന്ന് ആക്രമിക്കുന്നതിന് ഖുറൈശികളുടെ സഖ്യസേനക്ക് മദീനയിലേക്ക് തങ്ങളുടെ പ്രദേശത്തുകൂടി പ്രവേശിക്കാൻ ഖുറൈശി എന്ന യഹൂദഗോത്രം അനുവാദം നൽകുകയുണ്ടായി. പ്രവാചകനുമായി സൗഹൃദസന്ധി നിലവിലിരിക്കെയാണ് യഹൂദർ ഇതൊക്കെ ചെയ്തത്.

മുസ്ലിംകളുമായി സഹകരണ ഉടമ്പടി ചെയ്ത ഒരു ജനവിഭാഗം കരാർ ബാധ്യത പാലിക്കാതെ മുസ്ലിംകൾക്കെതിരിൽ യുദ്ധത്തിൽ പങ്കെടുക്കുന്ന പക്ഷം മുസ്ലിംകളും കരാറിന്റെ ധാർമിക ബാധ്യതകളിൽ നിന്ന് ഒഴിവാകുന്നതാണ്.

﴿ ٥٨ ﴾ وَإِمَّا تَخَافَنَّ مِنْ قَوْمٍ خِيَانَةً فَانْبِذْ إِلَيْهِمْ عَلَى سَوَاءٍ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْخَائِنِينَ

58. (ഉടമ്പടിയിലേർപ്പെട്ട) ഒരു സമൂഹത്തിൽ നിന്ന് നിങ്ങൾ വഞ്ചനയെ ആശങ്കിച്ചാൽ (അപ്പോൾ അവരുമായുള്ള കരാറിനെ) തത്തുല്യമായി (ഇരു കൂട്ടരും അറിയുന്ന നിലയിൽ പരസ്യമായി) അവർക്കു മുമ്പിലേക്കെറിഞ്ഞുകൊടുത്തേക്കുക. തീർച്ചയായും അല്ലാഹു വഞ്ചകന്മാരെ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നില്ല.

58: വളരെ പ്രധാനമായ ഒരു യുദ്ധ മര്യാദയാണ് ഈ വുർആൻ സൂക്തം പഠിപ്പിക്കുന്നത്. മുസ്ലിംകളുമായി ഉടമ്പടിയിലേർപ്പെട്ട ഒരു കക്ഷി സന്ദർഭം കിട്ടുമ്പോൾ അവരെ വഞ്ചിച്ചേക്കുമെന്ന ആശങ്കയുണ്ടായാൽ പ്രസ്തുത കക്ഷിക്കെതിരെ ശത്രുതാപരമായ വല്ല നടപടിയും കൈക്കൊള്ളുന്നതിനു മുമ്പായി പരസ്പരമുള്ള കരാർ ദുർബലപ്പെടുത്തിയതായി അവരെ അറിയിക്കേണ്ടതാണ്.

വിശ്വാസികളായാലും അല്ലെങ്കിലും ചതിയന്മാരെ അല്ലാഹു ഇഷ്ടപ്പെടുന്നില്ല. 'നിന്നെ വഞ്ചിച്ചവനെ നീ വഞ്ചിക്കരുത്' എന്ന് നബിതിരുമേനി പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു. വളരെ ശ്രദ്ധേയമായ ഈ തിരുവചനം എല്ലാതരം ഇടപാടുകൾക്കും ബാധകമായ ഒരു പൊതു തത്വമാണ്.

മറുകക്ഷി വഞ്ചിക്കുമെന്ന് ന്യായമായും ഭയപ്പെട്ടാൽ ഉടമ്പടി ദുർബലപ്പെടുത്തിയതായി മറുകക്ഷിയെ അറിയിച്ച ശേഷം യുദ്ധ നടപടിയിലേർപ്പെടാവുന്നതാണ്. എന്നാൽ മറുപക്ഷം പരസ്യമായി കരാർ ലംഘിക്കുകയും പ്രത്യക്ഷമായി ശത്രുതാപരമായ നടപടി സ്വീകരിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന പരിതസ്ഥിതിയിൽ ഈ സൂക്തം നിർദ്ദേശിച്ചപ്രകാരം കരാർ ദുർബലപ്പെടുത്തിയതായി അറിയിക്കേണ്ട ആവശ്യമില്ല.

﴿ ٥٩ ﴾ وَلَا يَحْسَبَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا سَبَقُوا إِنَّهُمْ لَا يُعْجِزُونَ

59. സത്യനിഷേധികൾ തങ്ങൾ ജയിച്ചുവെന്ന് വിചാരിക്കേണ്ട. തീർച്ചയായും അവർക്കു നമ്മെ തോൽപ്പിക്കാനാവില്ല.

وَأَعِدُّوا لَهُمْ مَا اسْتَطَعْتُمْ مِنْ قُوَّةٍ وَمِنْ رِبَاطِ الْخَيْلِ تُرْهَبُونَ بِهِ عَدُوَّ اللَّهِ وَعَدُوَّكُمْ وَأَخْرِينَ مِنْ دُونِهِمْ لَا تَعْلَمُوهُمْ اللَّهُ يَعْلَمُهُمْ وَمَا تُفْقَهُوا مِنْ شَيْءٍ فِي سَبِيلِ اللَّهِ يُوَفَّ إِلَيْكُمْ وَأَنْتُمْ لَا تَظْلَمُونَ ﴿ ٦٠ ﴾

60. അവർക്കെതിരെ നിങ്ങളുടെ കഴിവിൽപ്പെട്ട എല്ലാ ശക്തിയും സംഭരിക്കുവിൻ. കുതിരപ്പടയെ തയ്യാറാക്കി നിർത്തുവിൻ. അതിലൂടെ അല്ലാഹുവിന്റെ ശത്രുവിനെയും നിങ്ങളുടെ ശത്രുവിനെയും, അവരെക്കൂടാതെ നിങ്ങൾ അറിയാത്തവരും അല്ലാഹു അറിയുന്നവരുമായ മറ്റു ചിലരെയും ഭയപ്പെടുത്താം. അല്ലാഹുവിന്റെ മാർഗത്തിൽ നിങ്ങൾ ചെലവഴിക്കുന്ന

തെന്തായാലും നിങ്ങൾക്ക് അതിന്റെ പൂർണ്ണമായ പ്രതിഫലം നൽകപ്പെടുന്നതാണ്. നിങ്ങളോട് ഒരിക്കലും അനീതി ചെയ്യുന്നതല്ല.

60: ഏതു സമയത്തും ശത്രുക്കളുടെ ആക്രമണ സാധ്യതയെ സംബന്ധിച്ച മുൻകരുതൽ ഇസ്‌ലാമിക സമൂഹം എടുക്കേണ്ടതാണ്. ആവശ്യം വരുമ്പോൾ യുദ്ധ നടപടി എടുക്കാൻ പാകത്തിൽ ഒരു സൈന്യത്തെ ഒരുക്കി നിർത്തുകയും യുദ്ധ സാമഗ്രികൾ സംഭരിച്ചു വെക്കുകയും ചെയ്യേണ്ടതാണ്.

﴿ ٦١ ﴾ وَإِنْ جَنَحُوا لِلسَّلْمِ فَاجْنَحْ لَهَا وَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ

61. ഇനി അവർ സമാധാനസന്ധിയിലേക്കു ചായുന്നുവെങ്കിൽ നീയും അതിലേക്ക് ചായ്‌വ് കാണിക്കുക. അല്ലാഹുവിൽ ഭരമേൽപിക്കുകയും ചെയ്യുക. തീർച്ചയായും അവൻ തന്നെയാണ് എല്ലാം കേൾക്കുന്നവനും അറിയുന്നവനും.

﴿ ٦٢ ﴾ وَإِنْ يُرِيدُوا أَنْ يَخْدَعُوكَ فَإِنَّ حَسْبَكَ اللَّهُ هُوَ الَّذِي آتَاكَ بِنَضْرِهِ وَبِالْمُؤْمِنِينَ

62. ഇനി അവർ നിന്നെ വഞ്ചിക്കാനാണ് ഉദ്ദേശിക്കുന്നതെങ്കിൽ, അപ്പോൾ തീർച്ചയായും നിനക്ക് അല്ലാഹു മതി. അവനാണ് തന്റെ സഹായത്താലും സത്യവിശ്വാസികൾ വഴിയും നിന്നെ ശക്തിപ്പെടുത്തിയത്.

62:യുദ്ധം ഒഴിവാക്കുന്നതിനും രാജ്യത്ത് സമാധാനം സ്ഥാപിക്കാനും തന്റെ ബല ശത്രുക്കളായ ഖുറൈശികൾ അടക്കം പല അറേബ്യൻ ഗോത്രങ്ങളുമായും മദീനയിലും പരിസരത്തുമുള്ള യഹൂദരുമായും നജ്രാനിലെ ക്രൈസ്തവരുമായും ഒക്കെ നബിതിരുമേനി സമാധാന സന്ധികളുണ്ടാക്കിയിരുന്നു. ശത്രു വിഭാഗം യുദ്ധത്തിനു മുമ്പോ യുദ്ധസമയത്തോ സമാധാന സന്ധിക്ക് താൽപര്യം പ്രകടിപ്പിച്ചാൽ അത് സ്വീകരിക്കണമെന്നാണ് മുസ്‌ലിം സമൂഹത്തോട് ഇവിടെ നിർദ്ദേശിക്കുന്നത്.

﴿ ٦٣ ﴾ وَأَلْفَ بَيْنَ قُلُوبِهِمْ لَوْ أَنْفَقْتَ مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا مَّا أَلَّفْتُ بَيْنَ قُلُوبِهِمْ وَلَكِنَّ اللَّهَ أَلَّفَ بَيْنَهُمْ إِنَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ

63. വിശ്വാസികളുടെ ഹൃദയങ്ങളെ പരസ്പരം കൂട്ടിയിണക്കിയതും അവൻ തന്നെ. ഭൂമിയിലുള്ളതൊക്കെ നീ ചെലവഴിച്ചാലും അവരുടെ മനസ്സുകളെ കൂട്ടിയിണക്കാൻ നിനക്കു കഴിയുമായിരുന്നില്ല. എന്നാൽ അല്ലാഹു അവരെ തമ്മിലിണക്കിയിരിക്കുന്നു. നിശ്ചയമായും അവൻ പ്രതാപിയും യുക്തിജ്ഞനുമാകുന്നു.

63:സത്യവിശ്വാസികളിൽ അല്ലാഹു സൃഷ്ടിച്ച മഹത്തായ ഒരനുഗ്രഹമാണ് ഇവിടെ സൂചിപ്പിക്കുന്നത്. നൂറ്റാണ്ടുകളായി വൈരത്തിലും ശത്രുതയിലും കഴിഞ്ഞിരുന്ന അറബ് ഗോത്രങ്ങൾ സത്യവിശ്വാസികളായതോടെ ഏകോദര സഹോദരങ്ങളായിത്തീർന്നു. സത്യവിശ്വാസം അവരുടെ ഹൃദയങ്ങളെ ഒന്നിപ്പിച്ചു. അവർ ഒരേ മനസ്സോടെ ഒറ്റക്കെട്ടായി. നൂറ്റാണ്ടുകളായി കടുത്ത ശത്രുതയിലായിരുന്ന മദീനയിലെ ഞസൂ-ഖസൂറജ് ഗോത്രങ്ങളിലെ അംഗങ്ങൾ സത്യവിശ്വാസികളായതോടെ പൂർവ്വ വിരോധമെല്ലാം മറന്ന് പരസ്പരം സഹോദരങ്ങളായി വർത്തിച്ചു. മനുഷ്യകഴിവിനതീതമായ ഒരു മഹാത്മ്യമായിരുന്നു അത്.

﴿ ٦٤ ﴾ يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ حَسْبُكَ اللَّهُ وَمَنِ اتَّبَعَكَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ

64. അല്ലയോ നബിയേ, നിനക്കും നിന്നെ പിന്തുടർന്ന വിശ്വാസികൾക്കും അല്ലാഹുതന്നെ എത്രയും മതിയായവനാകുന്നു.

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ حَرِّضِ الْمُؤْمِنِينَ عَلَى الْقِتَالِ إِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ عَشْرُونَ صَابِرُونَ يَغْلِبُوا مِائَتِينَ وَإِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ مِائَةٌ يَغْلِبُوا أَلْفًا مِّنَ الَّذِينَ كَفَرُوا بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَفْقَهُونَ ﴿٦٥﴾

65. അല്ലയോ നബിയേ, നീ സത്യവിശ്വാസികളെ യുദ്ധത്തിന് പ്രേരിപ്പിക്കുക. നിങ്ങളിൽ സഹനശീലരായ ഇരുപത് പേരുണ്ടെങ്കിൽ ഇരുനൂറുപേരെ ജയിക്കാം. അത്തരം നൂറുപേരുണ്ടെങ്കിൽ ആയിരം സത്യനിഷേധികളെ ജയിക്കാം. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ യാഥാർഥ്യം ഗ്രഹിക്കാത്ത ജനമാണവർ.

الآن خَفَّفَ اللَّهُ عَنْكُمْ وَعَلِمَ أَنَّ فِيكُمْ ضَعْفًا فَإِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ مِائَةٌ صَابِرَةٌ يَغْلِبُوا مِائَتِينَ وَإِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ أَلْفٌ يَغْلِبُوا أَلْفَيْنِ بِإِذْنِ اللَّهِ وَاللَّهُ مَعَ الصَّابِرِينَ ﴿٦٦﴾

66. എന്നാൽ ഇപ്പോൾ അല്ലാഹു നിങ്ങളുടെ ഭാരം ലഘൂകരിച്ചിരിക്കുന്നു. നിങ്ങളിൽ ഇപ്പോഴും ദുർബലമുണ്ടെന്ന് അവന്നറിയാം. അതിനാൽ നിങ്ങളിൽ സഹനശീലരായ നൂറുപേരുണ്ടെങ്കിൽ ഇരുനൂറുപേരെ ജയിക്കാം. നിങ്ങൾ ആയിരം പേരുണ്ടായാൽ രണ്ടായിരം പേരെയും അല്ലാഹുവിന്റെ ഹിതത്താൽ ജയിക്കുന്നതാണ്. അല്ലാഹു സഹനശീലരോടൊപ്പമാകുന്നു.

مَا كَانَ لِنَبِيِّ أَنْ يُكُونَ لَهُ أُسْرَىٰ حَتَّىٰ يُثْخَنَ فِي الْأَرْضِ تُرِيدُونَ عَرَصَ الدُّنْيَا وَاللَّهُ يُرِيدُ الْآخِرَةَ وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٦٧﴾

67. നാട്ടിൽ (ശത്രുക്കളെ കീഴ്പ്പെടുത്തി)ശക്തി സ്ഥാപിക്കും വരെ ഒരു പ്രവാചകനും തന്റെ കീഴിൽ തടവുകാരുണ്ടാകാവതല്ല. നിങ്ങൾ ഇഹലോകത്തെ ക്ഷണികനേട്ടം കൊതിക്കുന്നു. അല്ലാഹുവാകട്ടെ പരലോകത്തെയും ഉദ്ദേശിക്കുന്നു. അല്ലാഹു പ്രതാപിയും യുക്തിജ്ഞനുമായാകുന്നു.

لَوْلَا كِتَابٌ مِّنَ اللَّهِ سَبَقَ لَمَسَّكُمْ فِيمَا أَخَذْتُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿٦٨﴾

68. അല്ലാഹുവിങ്കൽ നിന്നുള്ള ഒരു പ്രമാണം നേരത്തെ രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടില്ലായിരുന്നെങ്കിൽ നിങ്ങൾ കൈപറ്റിയതിന്റെ പേരിൽ നിങ്ങളെ കടുത്ത ശിക്ഷ ബാധിക്കുമായിരുന്നു.

67-68: അവിശ്വാസികളുമായി നടന്ന ബദറിലെ സായുധ സംഘട്ടനത്തിൽ എഴുപതോളം ശത്രുഭന്ദാർ തടവിലാക്കപ്പെടുകയുണ്ടായി. തടവിലാക്കപ്പെട്ടവരെ എന്തു ചെയ്യണമെന്ന് നബിതിരുമേനി ശിഷ്യന്മാരുമായി കൂടിയാലോചിച്ചു. ചിലർ ശത്രുക്കളെ ബന്ധനസ്ഥരാക്കിയതിനോട് വിയോജിപ്പ് പ്രകടിപ്പിച്ചു. തടവുകാരായി കൊണ്ടുവന്ന ശത്രുക്കളെ കൊന്നുകളയണമെന്ന് ഉമർ(റ) അഭിപ്രായപ്പെട്ടു. അവരെ പിഴവാങ്ങി വിട്ടയക്കണമെന്നായിരുന്നു അബൂബക്കർ(റ)ന്റെ അഭിപ്രായം. പ്രവാചകൻ(സ) സ്വീകരിച്ചത് ഈ അഭിപ്രായമാണ്. മുസ്ലിംകളെ ക്രൂരമായി ദ്രോഹിച്ചിരുന്ന നദീംബ്നു ഹാരിമിനും ഉഖ്ബത്ബ്നു അബൂ മുഘത്തീനും വധശിക്ഷ വിധിച്ചു. മറ്റു ബന്ധികളെ മോചനദ്രവ്യം വാങ്ങി വിട്ടയച്ചു. ഈ നടപടിയെ ആക്ഷേപിച്ചുകൊണ്ടാണ് പ്രകൃത വാക്യങ്ങൾ അവതരിച്ചതെന്നാണ് പല ഖുർആൻ ഭാഷ്യകാരന്മാരും അഭിപ്രായപ്പെടുന്നത്.

ബദർ യുദ്ധത്തിന് മുമ്പ് അവതരിച്ച 47:4-ാം വചനത്തിൽ ഇപ്രകാരമാണ് ഖുർആൻ കൽപിക്കുന്നത്: 'യുദ്ധത്തിൽ സത്യനിഷേധികളുമായി ഏറ്റുമുട്ടിയാൽ കഴുത്തു വെട്ടുകയാണ് ആദ്യം ചെയ്യേണ്ടത്'.

അങ്ങനെ അവരെ നന്നായി ഒരുക്കിയാൽ പിന്നെ ശത്രു ഭടന്മാരെ തടവുകാരായി പിടിച്ചു കെട്ടുക. അനന്തരം മോചന ദ്രവ്യം സ്വീകരിച്ചോ സൗജന്യമായോ അവരെ വിട്ടയക്കാം. യുദ്ധം അതിന്റെ ഭാരങ്ങൾ ഇറക്കിവെക്കുന്നതു വരെ.'

ശത്രുക്കളുടെ ശക്തി നല്ലപോലെ അടിച്ചൊതുക്കിയ ശേഷമേ അവരെ ബന്ധനസ്ഥരാക്കുന്ന കാര്യത്തെപ്പറ്റി ചിന്തിക്കാവൂ എന്നാണ് ഈ സൂക്തം കൽപിക്കുന്നത്. ഖുറൈശിപ്പട തോറ്റപ്പോൾ ഒരു വിഭാഗം മുസ്‌ലിം ഭടന്മാർ യുദ്ധമുതൽ വാരിക്കൂട്ടാനും ശത്രുക്കളിൽ നിന്ന് കഴിയുന്നത്ര പേരെ ബന്ധനസ്ഥരാക്കാനുമാണ് ശ്രമിച്ചത്. പിന്നീട് യുദ്ധമുതലിൽ തർക്കിക്കുകയും ചെയ്തു. ഈ നടപടി പ്രസ്തുത ഖുർആനിക നിർദ്ദേശവുമായി പൊരുത്തപ്പെടാത്തതായിരുന്നു. കീഴടങ്ങുകയോ സന്ധിക്കു തയ്യാറാവുകയോ ചെയ്യാതെ ഓടിപ്പോവുകയാണ് ശത്രുക്കൾ ചെയ്തത്. ശത്രുക്കളെ പിന്തുടരുകയും അവരെ പരമാവധി അടിച്ചൊതുക്കുകയുമായിരുന്നു മുസ്‌ലിംകൾ ചെയ്യേണ്ടിയിരുന്നത്. യുദ്ധമുതൽ പിടിച്ചെടുത്ത് ഖജനാവ് നിറക്കുകയല്ല ഒരു പ്രവാചകന്റെ യഥാർഥ ദൗത്യം എന്ന യഥാർഥ്യം മുസ്‌ലിം ഭടന്മാർ വേണ്ടത്ര മനസ്സിലാക്കിലാക്കാതെ പോയി. ഈ സംഭവത്തെയാണ് ഈ സൂക്തത്തിലൂടെ അല്ലാഹു നിരൂപണം ചെയ്യുന്നത്.

﴿ ٦٩ ﴾ فَكُلُوا مِمَّا غَنِمْتُمْ حَلَالًا طَيِّبًا وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿ ٦٩ ﴾

69. നിങ്ങൾ നേടിയ(യുദ്ധമുതൽ) അനുവദനീയവും നല്ലതുമെന്ന നിലയിൽ ഭക്ഷിച്ചു കൊള്ളുക. അല്ലാഹുവെ നിങ്ങൾ സൂക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യുക. തീർച്ചയായും അല്ലാഹു ഏറെ പൊറുക്കുന്നവനും ദയാപരനുമാകുന്നു.

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ قُلْ لِمَنْ فِي أَيْدِيكُمْ مِنَ الْأَسْرَىٰ إِنَّ يَعْلَمَ اللَّهُ فِي قُلُوبِكُمْ خَيْرًا يُؤْتِكُمْ خَيْرًا مِّمَّا أُخِذَ مِنْكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿ ٧٠ ﴾

70. അല്ലയോ നബിയേ, നിങ്ങളുടെ കൈവശമുള്ള തടവുകാരോട് പറയുക: നിങ്ങളുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ വല്ല നന്മയുമുള്ളതായി അല്ലാഹു അറിയുന്നുവെങ്കിൽ, നിങ്ങളിൽ നിന്ന് വസൂൽ ചെയ്തതിനേക്കാൾ ഉത്തമമായത് അവൻ നിങ്ങൾക്ക് നൽകുന്നതാണ്. നിങ്ങൾക്കവൻ പൊറുത്തുതരികയും ചെയ്യും. അല്ലാഹു ഏറെ പൊറുക്കുന്നവനും ദയാപരനാകുന്നു.

﴿ ٧١ ﴾ وَإِنْ يُرِيدُوا خِيَانَتَكَ فَقَدْ خَانُوا اللَّهَ مِنْ قَبْلُ فَأَمْكَنَ مِنْهُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿ ٧١ ﴾

71. എന്നാൽ അവർ നിന്നെ വഞ്ചിക്കാനാണ് ഉദ്ദേശിക്കുന്നതെങ്കിൽ, ഇതിനുമുമ്പ് അവർ അല്ലാഹുവിനോടും വഞ്ചന കാണിച്ചിട്ടുണ്ട്. അതിനാലാണ് അവൻ അവരെ നിങ്ങൾക്ക് അധീനപ്പെടുത്തിത്തന്നത്. അല്ലാഹു സർവജ്ഞനും യുക്തിമാനുമാകുന്നു.

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَهَاجَرُوا وَجَاهَدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَالَّذِينَ آوَوْا وَنَصَرُوا أُولَٰئِكَ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَلَمْ يُهَاجِرُوا مَا لَكُمْ مِنْ وَلَايَتِهِمْ مِنْ شَيْءٍ حَتَّىٰ يُهَاجِرُوا وَإِنِ اسْتَنْصَرُوكُمْ فِي الدِّينِ فَعَلَيْكُمُ النَّصْرُ إِلَّا عَلَىٰ قَوْمٍ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ مِيثَاقٌ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿ ٧٢ ﴾

72. സത്യവിശ്വാസം സ്വീകരിക്കുകയും (അതിന്റെ പേരിൽ) സ്വദേശം വെടിഞ്ഞു പോകുകയും, തങ്ങളുടെ ദേഹംകൊണ്ടും ധനംകൊണ്ടും അല്ലാഹുവിന്റെ മാർഗത്തിൽ സമരം ചെയ്യുകയും ചെയ്തവരും അവർക്ക് അഭയം നൽകുകയും സഹായിക്കുകയും ചെയ്തവരും പരസ്പരം രക്ഷാധികാരികളാകുന്നു. എന്നാൽ വിശ്വസിക്കുകയും സ്വദേശം വെടിഞ്ഞു (ഇസ്രാമിക ഗേഹത്തിലേക്ക്) വരാതിരിക്കുകയും ചെയ്തവരാരോ, അവരുടെ ഒരു സംരക്ഷണ ബാധ്യതയും നിങ്ങൾക്കില്ല- അവർ സ്വദേശം വെടിഞ്ഞു വരുന്നതുവരെ. എന്നാൽ അവർ മതകാര്യത്തിൽ നിങ്ങളോട് സഹായം തേടിയാൽ അവരെ സഹായിക്കേണ്ടത് നിങ്ങളുടെ ബാധ്യതയാകുന്നു. പക്ഷേ, അത് നിങ്ങളുമായി കരാറിലേർപ്പെട്ട ഏതെങ്കിലും ജനതയ്ക്കെതിരായതല്ല. നിങ്ങൾ ചെയ്യുന്നതെല്ലാം കണ്ടറിയുന്നവനാണ് അല്ലാഹു.

﴿٧٣﴾ وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِغُضُوبِ أَوْلِيَاءِ بَعْضٍ إِلَّا تَفْعَلُوهُ تَكُنْ فِتْنَةً فِي الْأَرْضِ وَفَسَادٌ كَبِيرٌ ﴿٧٣﴾

73. സത്യനിഷേധികളും പരസ്പരം മിത്രങ്ങളാകുന്നു. നിങ്ങൾ അങ്ങനെ ചെയ്യുന്നില്ലെങ്കിൽ ഭൂമിയിൽ കലാപവും വമ്പിച്ച നാശവും ഉണ്ടാകും.

﴿٧٤﴾ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَهَاجَرُوا وَجَاهَدُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَالَّذِينَ آوَوْا وَنَصَرُوا أُولَئِكَ هُمُ الْمُؤْمِنُونَ حَقًّا لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ ﴿٧٤﴾

74. സത്യവിശ്വാസികളാകുകയും (അതിന്റെ പേരിൽ) സ്വദേശം വെടിയുകയും, അല്ലാഹുവിന്റെ മാർഗത്തിൽ സമരത്തിലേർപ്പെടുകയും ചെയ്തവരും, (അവർക്ക്) അഭയം നൽകുകയും അവരെ സഹായിക്കുകയും ചെയ്തവരും ആരോ, അവരാകുന്നു യഥാർഥ സത്യവിശ്വാസികൾ. അവർക്ക് പാപമോചനവും മാന്യമായ ഉപജീവനവും ഉണ്ടായിരിക്കും.

﴿٧٥﴾ وَالَّذِينَ آمَنُوا مِنْ بَعْدُ وَهَاجَرُوا وَجَاهَدُوا مَعَكُمْ فَأُولَئِكَ مِنْكُمْ وَأُولُوا الْأَرْحَامِ بَعْضُهُمْ أَوْلَىٰ بِبَعْضٍ فِي كِتَابِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿٧٥﴾

75. പിൻക്കാലത്ത് സത്യവിശ്വാസികളാകുകയും സ്വദേശം വെടിഞ്ഞു വരികയും നിങ്ങളോടൊപ്പം സമരത്തിലേർപ്പെടുകയും ചെയ്തവരും നിങ്ങളുടെ കൂട്ടത്തിൽ പെട്ടവർതന്നെ. എങ്കിലും അല്ലാഹുവിന്റെ നിയമത്തിൽ രക്തബന്ധക്കാരെ അന്യോന്യം കൂടുതൽ അവകാശമുള്ളവരാകുന്നു. തീർച്ചയായും അല്ലാഹു എല്ലാ കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ചും അറിവുള്ളവനാകുന്നു.

75: മക്കയിൽ നിന്ന് പലായനം ചെയ്തു വന്നവരും (മുഹാജിറുകൾ) മദീനയിൽ അവരെ സഹായിച്ചവരും (അൻസാറുകൾ) തമ്മിൽ നബി(സ) സഹോദരത്വ ബന്ധം സ്ഥാപിച്ചതിന്റെ പരിധിയിൽ പരസ്പരം അനന്തരാവകാശവും ഉൾപ്പെടുത്തിയിരുന്നു. ഇനി ഈ രീതി തുടരേണ്ടതില്ലെന്നും അനന്തരാവകാശം ഖുർആൻ മറ്റിടങ്ങളിൽ വിവരിച്ചിട്ടുള്ള ക്രമത്തിൽ കൂടുംബപരമായ അവകാശികൾക്കു തന്നെയാണ് നൽകേണ്ടതെന്നുമാണ് ഈ സൂക്തത്തിലൂടെ നിർദ്ദേശിക്കുന്നത്.
